

KALEJDOSZKÓP

1938 – 2008

ALEIDOSCOPE

Tel: 416 - 391 - 1290

www.resumesolutions.ca

CANADA'S LEADING RESUME WRITING, INTERVIEW & CAREER COACHING EXPERTS

- ◆ Resume Writing Services
- ◆ Cover Letter Writing
- ◆ Interview Coaching
- ◆ Career Coaching

A professionally written resume multiplies your chances to land the position you want. Let our Certified Writers and Coaches work for you!

WE OFFER

RESUME SERVICES

YOUR RESUME WILL...

- ◆ Look impressive
- ◆ Be Easy to Read
- ◆ Catch the Recruiter's Eye
- ◆ Dramatically Increase Your

Chances to Gain Winning Interviews

CAREER COACHING is a confidential, facilitative process that guides you through the journey of getting from RIGHT NOW to WHERE YOU WANT TO BE in your career. Career Coaching encourages and motivates you to pursue whatever action you need to take to achieve your career goals.

Our writers have composed 1000s of resumes for clients ranging from new graduates to senior executives, and are expert of handling complex issues such as gaps in employment, age discrimination, and career changes.

INTERVIEW COACHING

- ◆ Reduce Interview Anxiety
- ◆ Manage Awkward Questions
- ◆ Learn Effective Body Language
- ◆ Convey Strength and Values
- ◆ Solidify Job Offers

GET YOUR DREAM JOB NOW! Tel: 416 - 361 - 1290 info@resumesolutions.ca www.resumesolutions.ca

Celebrating 50 Years in Kensington Market

Building on a retail tradition that began in 1958, Tom's Place is a constant in the ever-changing world of fashion, proving that quality and value are always in style. What began as a bargain second hand store, is now one of Toronto's leading retailers for designer men's and women's business apparel.

First floor specials: Men's Suits 4 for 1 Men's Sports Jackets 2 for 1

HOURS | M-W. 10-6 | Th-F. 10-7 | Sat. 9-6 | Sun. 12-5 190 Baldwin St. | Kensington Market (just west of Spadina) | Free Parking | 416-596-0297 | www.toms-place.com

This publication is financially assisted by
THE WAPPEL BRECKNER FOUNDATION

SZERKESZTŐI GONDOLATOK EDITORIAL

Fotó: Kun Emília

A folyóirat ünnepi számát tartja kezében az olvasó. A Magyar Ház néven emlegetett Kanadai Magyar Kultúrközpontnak a hetvenedik évfordulóját köszöntve felvillantjuk a torontói magyar diaszpóra történetének egy-egy pillanatát. Ezzel az

összeállítással szemléltetjük eleink és kortársaink olykor önfeláldozást is igénylő munkásságát azért, hogy az idegen nyelvi környezetben ne csak megőrizzük magyarságunkat, kulturális, történelmi hagyományainkat, hanem azokat megismertessük más népekkel is. "Anyanyelvünk létünk bére", fogalmazta meg a magyarságáért hosszú börtönöket szenvedett Bartis Ferenc erdélyi költőnk. Ehhez a léthez való jogunkat élhetjük meg abban a szabadságban, amit a befogadó új haza adott meg nekünk, idevetődött magyaroknak. Ünnepljünk emelt fővel és hittel, hogy Isten ezután sem hagy elkallódní az idegenségben.

***

Founded in 1938, the Toronto Hungarian House or Magyar Ház, as it is commonly known, this year celebrates its 70th Anniversary of its founding. Because of the long and rich history of the Hungarian House this presentation is only a short "snapshot" of its achievements and activities.

The Hungarian Canadian Community Centre is devoted to furthering the understanding and appreciation of the Hungarian cultural and historical heritage in Canada. Also, it serves as a bridge between Hungarian and Canadian cultural traditions to enhance a better understanding of the contributions of each. Its founders and the three generations of Canadian Hungarians who volunteered their assistance have illustrated through their dedication that the sense of Hungarian heritage can indeed be preserved in Canada.

Dancs Rózsa

HIRDESSZEN A FOLYÓIRATUNKBAN! A HIRDETÉS MAGÁBAN FOGLALJA AZ ÉVI ELŐFIZETÉST

Kéziratokat és más, közlésre szánt anyagot csak elektronikus postán fogadunk el.

A folyóiratban megjelenő írások tartalmáért kizárólag a szerzők felelősek.

We accept manuscripts, pictures, etc. by e-mail only.
The opinion expressed in this publication are
not necessarily those of the publisher.

A TARTALOMBÓL - CONTENTS

The Key to Success is in Working Together	
Elnöki köszöntő	2
Barna Bozóky: 70 Years in a Nutshell	6
Endes László: A Kultúrközpontról és a Krónikáról	6
Nándor Dreisziger: Canada's Hungarian Communities a Century Ago	7
Hungarians in Canada	7
Karaván '75 - Caravan	9
Ez is történelem	10
Történelmi pillanatok a Magyar Kultúrközpontban	10
Dr. Sólyom László magyar köztársasági elnök látogatása	11
Our Heritage - Kodály Ensemble	13
Élő Örökségünk - a Kodály Együttes	14
"Arany János" Hungarian Weekend School	15
"Arany János" Hétfégi Magyar Iskola	16
Forrai Zsuzsa: Zrínyi Ilona Vigalmi Csoport	17
Könyvtárunk	18
A Magyar Ház színházi színtere	
Amateur Theatre of the HCCC	18
1848 - Ünnepeink - 1956	19
Heros' Day	
Trianon Trauma - Májg fájó Trianon	22
Canadian Hungarian Visual Arts - Kanadai magyar képzőművészet	23
A kulturális élet reneszánsza a Kultúrközpontban	24
The Renaissance of the Cultural Activities	25
Kati Reкаи: We Cannot Forget 1956	27
A magyar költészet napja	30
Commemoration of Albert Wass' 70 th Birthday	30
Wass Albert Centenárium	
The History of the Wass de Czege - Origins of the Author Albert Wass	31
Gálabál 2007 - President's Gala	33
Mátyás Pincei Esték	34
Bácska-Bánati bál	
Carnival - Karnevál	35

KALEJDOSZKÓP - KALEIDOSCOPE

ISSN 1480-5499

Megjelenik kéthavonta - Published bimonthly

Előfizetés - Subscription in Canada: CA\$39.95/ year

Foreign: US\$50.00/ year

Publisher: **Kaleidoscope Publishing**

Telch György, Elnök - **George Telch**, President

Telch-Dancs Rózsa, Főszerkesztő - Editor-in-Chief

Révész Kató - **Kató Révész**, Terjesztés - Subscription

Elérhetőség - Address: 122 Silas Hill Drive

Toronto, On, M2J 2X9, Canada

Tel.: 416-491-4631; Fax: 416-491-9661

E-mail: rosacae@hotmail.com

Copyright © Kaleidoscope Publishing

No part of this publication may be reproduced by electronic means, photocopying or otherwise, without written permission from the publisher, excepting brief quotes for the purpose of review.

visit our website: www.kalejdoszkop.com

*KALEJDOSZKÓP szó a Pallas Nagy
Lexikona helyesírását követi

THE KEY TO SUCCESS IS IN WORKING TOGETHER - PRESIDENT'S MESSAGE

Only the weak loves oneself,
the strong carries entire
nations in ones heart!
*Count István Széchenyi:
Credit and Credibility*

We are very fortunate here in Toronto. Among us are the Transylvanians, the Seklers, the Bácska-Bánát Hungarians, the Northern Hungarians, Hungarians from the motherland, immigrants old and new and of course, all their children who still affirm their Hungarian ties and culture. We are truly a strong, eclectic group whose diversity brings with it many challenges! How do we, together as Hungarians, maintain and nurture our culture so far from our ancestral homeland?

The recently elected new board of directors is representative of virtually every segment of pre-Trianon Hungary as well as the second generation. Mutual attention and good intentions go a long way towards creating success. We must continue to develop our communication systems. We are constantly attempting to satisfy the many divergent tastes and expectations of the community. We continue to work toward our goal of serving a united Hungarian community. We would like to continue presenting high quality social and cultural events. We must create a strategic plan for the long-term survival of the Cultural Centre.

We, the Board of Directors have faith in our Community's continued support and we promise to do everything in our power to achieve success.

Gábor Vaski
President

EGYÜTT A MGYARSÁGUNK MEGTARTÁSÁÉRT ELNÖKI KÖSZÖNTŐ

“Csak a' gyenge szereti
önmagát, az erős egész
nemzeteket hordoz szívében!”
Gróf Széchenyi István: Hitel

Szerencsések vagyunk, mert Torontóban megtalálható mind az anyaországi, mind az elszakított területekről származó magyar. A Kanadai Magyar Kultúrközpont vezetősége tisztában van azzal, hogy példát kell mutatnunk arra, hogy együtt képesek vagyunk megcselekedni a jót itt, távol az óhazától, a magyar Szent Korona szellemében.

Mindent az összmagyarságért - egymásért és nem egymás ellenében!

Ugyanúgy felelősek vagyunk múltunkért, a hőseink emlékéért, a nemzeti hagyományainkért, mint az itt felnövekvő magyar nemzedékekért, mert ők jelentik a jövőt! Egyre inkább az ifjúság felé kell fordítanunk erőinket és figyelmünket, hogy megőrizzük őket a jövőnek. Szükségünk van mindenkire, aki magyarul érez, mert egy olyan szabad országban élünk, ahol megőrizhetjük nemzeti identitásunkat. Tudjuk, hogy ez hatalmas ajándék főleg akkor, amikor látjuk, hogy a világ sok pontján még ma is tömegek szenvednek nemzetiségük miatt.

Ma is, mint mindig, a Kanadai Magyar Kultúrközpont vezetőségének tagjait a közös elkötelezettség, a jó szándék, egymás megbecsülése jellemzi. Ez ad nekünk erőt, és ez sugárzik ki a Toronto környéki magyar közösségre is. Hisszük, hogy sok kiaknázatlan lehetőség áll még előttünk, amelyek megtalálása és a közösség javára való fordítása erősíti a HÁZ régi hírnevét, amely színvonalas rendezvényei révén továbbra is a magyarok fellegvára lesz.

Vaski Gábor
Elnök

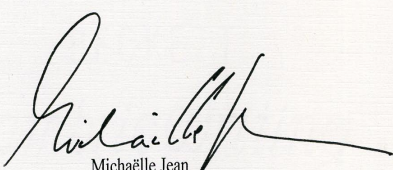
A GOUVERNEURE GÉNÉRALE
THE GOVERNOR GENERAL

IDEAU HALL
OTTAWA

I congratulate the members and guests of the Hungarian Canadian Cultural Centre as you gather to celebrate the 70th anniversary of the founding of your club.

Over the years, friends have come together, families have gathered and bonds have been formed in clubs all over Canada. The members of the Hungarian Canadian Cultural Centre can be proud of their many accomplishments during the past 70 years. The commitment they have shown to the club and to the community are reasons to celebrate this milestone.

I hope this anniversary affirms the dedication all of you have shown to your community. I wish you all the best for the future.

Michaëlle Jean

April 2008

THE LIEUTENANT GOVERNOR OF ONTARIO
LE LIEUTENANT GOUVERNEUR DE L'ONTARIO

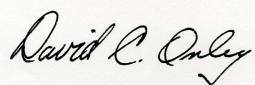
24 May 2008

I am pleased to extend greetings to the Hungarian Canadian Cultural Centre, as you gather for the President's Gala Ball, in celebration of your 70th anniversary.

Founded in 1938, your organization has a long and fruitful dedication to presenting Hungarian culture, and preserving your traditions within a Canadian context. Hungarians who have immigrated to Canada, have made an exceptional contribution to community service, business endeavours and the arts, and have enriched the fabric of Canadian society.

As you gather to celebrate this milestone anniversary, it is also a time to remember those community members, who contributed greatly to the success of the Centre, over the years.

As The Queen's representative in Ontario, please accept my best wishes for a memorable and successful evening.

David C. Onley

HOUSE OF COMMONS CANADA
May 2008

Hungarian Canadian Cultural Centre

Warmest congratulations on celebrating your
70th Anniversary

The Hungarian Canadian Cultural Centre has been devoted to furthering the understanding and appreciation of the historical heritage and Hungarian culture in Canada. It also serves as a bridge between Canadian and Hungarian cultural traditions.

I look forward to the next 70 years.

Sincerely,
Andrew Telegdi
Hon. Andrew Telegdi, P.C., M.P.
Kitchener-Waterloo

On behalf of the Government of Ontario,
I am pleased to congratulate the members of

HUNGARIAN CANADIAN CULTURAL CENTRE

on the occasion of this organization's
70th Anniversary

Over the years, the commitment of the members of the Hungarian Canadian Cultural Centre has helped to make your community and our province a better place.

May the years ahead bring further accomplishments and many more happy anniversaries.

Legislative Building, Toronto
May 24, 2008

Dalton McGuinty
Premier

On behalf of myself and the
Legislative Assembly of Ontario,
I extend our sincere congratulations to

The Hungarian Canadian Cultural Centre

On celebrating
70 Years of Service in St. Paul's

We offer our sincere thanks for the selfless contribution you have provided over the past 70 years and commend your dedication to our community of St. Paul's.

Dated this 24th day of May, 2008
M. J. Bryant
Michael Bryant, M.P.P.
St. Paul's

BOARD OF DIRECTORS OF THE HCCC - A MGYAR HÁZ VEZETŐSÉGE

SZABÓ KATALIN
VICE-PRESIDENT
ALELNÖK

VASKI GÁBOR
PRESIDENT
ELNÖK

MUDLIC KATÓ
SECRETARY GENERAL
FŐTITKÁR

TÓTH ÉVA
TREASURER
PÉNZTÁROS

SZÓCS KLÁRA
EDUCATIONAL DIRECTOR
NEVELÉSÜGYI IGAZGATÓ

DANCS-TELCH RÓZSA
MEDIA DIRECTOR
SAJTÓIGAZGATÓ

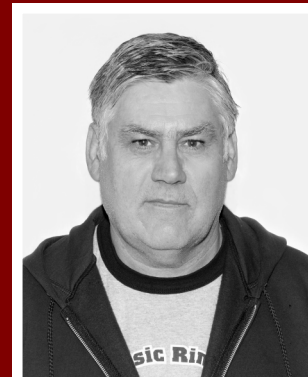
MAROS ZOLTÁN
PUBLIC RELATIONS
KÜLKAPCSOLATI IGAZGATÓ

BEDE-FAZEKAS ZSOLT
CULTURAL AFFAIRS
KULTURÁLIS IGAZGATÓ

ILYÉS LEHEL
YOUTH AND SPORT AFFAIRS
IFJÚSÁGI ÉS SPORTIGAZGATÓ

MUDLIC JÁNOS
LANDLORD
HÁZNAGY

70 YEARS IN A NUTSHELL

Toronto Hungarian House was founded as a meeting place for the Toronto independent United Hungarian Society in January 1938. One year later, the society was reorganized, and plans to purchase or build a Hungarian House came into being. The Toronto Hungarian House, located 245 College Street, was purchased in 1942.

At a general meeting on March 28, 1974 the name Toronto Hungarian House was officially changed to Hungarian Canadian Cultural Centre — Hungarian House.

Boardmembers at the beginning

The new building at 840 St. Clair Ave. W., bought in this year quickly become a popular home of many cultural activities. *Lajos Kay* painted beautiful life size pictures to decorate the large Árpád Hall. In 1975 Mr. and Mrs. Balogh organized *Janos Arany Hungarian School* on weekends. In the same year the HCCC started to publish a monthly journal, the *Krónika*, and in 1977 established the *Dr. Janos Halász Library* with 24,000 volumes.

Barna Bozóky

Endes László

A KULTÚRKÖZPONTRÓL ÉS A KRÓNIKÁRÓL

A Kanadai Magyar Kultúrközpont vezetősége nevében a KRÓNIKA első számával köszöntöm kedves Tagjainkat! és Barátaikat! A két háború között Kanadába kivándorolt magyarok ... megvásárolták a 245 College St. alatti épületet mint Torontói Magyar Házat.

A második világháború és az 1956 utáni időkben Kanadába települt magyarok annyira megnövelték a torontói magyarság létszámát, hogy a Ház kicsinek bizonyult...

Az 1974. március 28-i közgyűlés a torontói Magyar Ház nevét Magyar Ház - Kanadai Magyar Kultúrközpont-ra változtatta, építési bizottságunk elnökének, Zsolt Endrének a javaslatára, az ő irányítása alatt kidolgozott új alapszabályt jóváhagyta, és feltételeken meghatalmazta a vezetőséget a St. Clair-i épület megvételének tárgyalásával...

Április 19-re rendkívüli közgyűlést hívtam össze, melyen szokatlanul nagy számban jelentek meg tagjaink. Ekkor terjesztettem elő az új épület megvásárlásának egyetlen módja, ha azt ma este elhatározzuk. Ez esetben május 9-én átvehetjük az épületet 100.000 dollár lefizetéssel, amiből levonható a 32.500 dollár ingatlanügynökségi jutalék, tehát csak 67.500 dollárra van szükség...

A jelenlevők egy órán belül 173.000 dollár készpénzt, fizetési kötelezettséget, adományt ajánlottak fel. A lelkesedés láttán Vass Ferenc, akkori díszelnökünk kérésre — aggodásai legyőzve — maga javasolta az új ház megvételét, amit a közgyűlés egyhangúlag megszavazott...

Az épület keleti szárnyán (a korábbi Karateiskola helyén) elkészült az új konyha, amely kitűnően ellátta az Árpád-termet a legutóbbi „CARAVAN” nemzetközi kiállítás alkalmával. Már három termet tudunk egyidőben konyhával használni, illetve bérbeadni...

Nandor Dreisziger

CANADA'S HUNGARIAN COMMUNITIES A CENTURY AGO¹

... The first groups of Hungarian immigrants came to settle in Canada in the mid-1880s. Before then only individual or small parties of Hungarians strayed to Canada's shores. These pre-1880 arrivals were either visitors or were sojourners who did not intend to settle permanently in what before 1763 used to be known as New France, and after that year as British North America.

The Magyar newcomers who came in 1885 and 1886 were directed by Canadian authorities to the newly-opened Canadian West. We should remember that the Canadian Pacific Railway, Canada's first trans-continental transportation link, was completed just at that time. The Hungarians who came then were originally peasants or agricultural labourers and arrived from the United States where they had gone to work a few years earlier to the coal-mining regions of Pennsylvania and Ohio. They had been promised that on the Canadian Prairies they could get free land and could return to their original lifestyle of cultivating the soil...

The vast majority of Magyar newcomers at the time were peasants with little or no education. Learning another language was very difficult for them, especially since they worked on isolated farms or among other immigrants who spoke rudimentary English at best.

To overcome this problem of social isolation, Canada's Hungarian immigrants were left to their own devices. It was up to them to establish their Hungarian social circles and organizations. What Hungarian immigrants to Canada often missed most, both on the prairie farms and in their little immigrant colonies elsewhere in the country, was organized religious life. Not surprisingly, soon after their settlement in a Hungarian "ethnic island" on the Canadian Prairies they often tried to establish at least the rudiments of formal religious life for themselves. This meant that they strove to create parishes or congregations of their own or, at least, tried to arrange for the visits of priests or ministers to their little communities...

¹N. Nándor Dreisziger Hungarians from Ancient Times to 1956

Biographical and Historical Essays. Legas, 2007, pp. 164-167.

HUNGARIANS IN CANADA¹

The Hungarian Revolution in October, 1956 caught the world by surprise. The reaction of Hungarian Canadians, as well as Canada's general public, was spontaneous and vigorous. With the establishment of the Hungarian Canadian Relief Fund in Toronto to administer the collection of money and creation of a blood bank, the public response was tremendous. By November 1, 1956, in order to attain nation wide support and increased efficiency, the Relief Fund was turned over to the Canadian Red Cross.

The Legion for Freedom was formed in response to hundreds of telegrams, phone calls and letters received by relief organizers requesting the formation of an international brigade to aid Hungary. Within two weeks, 3,000 individuals had indicated willingness to participate in such a brigade, half of these volunteers being non-Hungarians.

Early in November 1956, the Hungarian Revolution was crushed. Some 200,000 Hungarians fled their homeland following the Revolution. Canadian officials immediately began eliminating immigration red tape by giving priority to applications from Hungarian refugees. Medical requirements were minimized. Towards the end of November, the Canadian government elected to pay all costs in connection with the movement of Hungarian refugees to Canada. Immigrants no longer had to repay their passage.

Those fleeing the Revolution represented the brightest and best of Hungary's urban population. In total, approximately 37,000 Hungarian refugees were admitted to Canada.

Each province set up special programs to accommodate the refugees. Saskatchewan offered to accept 2,000 Hungarians. Two government ministers were named to coordinate the relief work in Manitoba. In Alberta, nearly 70 groups participated in resettlement programs, British Columbia offered accommodation and jobs to 1,000 Hungarian refugees. The University of British Columbia was first to offer haven to the 285 students and 29 professors from the Faculty of Forestry at the University of Sopron. Members of the faculty emigrated together and U.B.C. offered them university affiliation and facilities so that the Hungarian students could complete their studies without interruption.

Nearly 20,000 Hungarian refugees settled in Ontario. Ontario was a popular destination because all refugees were accepted - there were no requirements

or recommendations. Moreover, Ontario provided a wide variety of opportunities and resettlement programs. The Ontario Federation of Agriculture conducted a province-wide appeal to provide homes for 700 refugees. The City of Timmins offered to accommodate the refugees from the Budapest Mining School, 27 professors and 177 students in all. The University of Toronto offered to take 250 engineering students and staff from the University of Sopron. Finally, the numerous Hungarian Canadian communities of Southern Ontario, where the immigrants found welcome and countrymen ready to assist them... Many of these refugees were single... St. Elizabeth of Hungary Roman Catholic Church and the First Hungarian Presbyterian Church, both in Toronto, were flooded with requests to perform marriages for newly arrived refugee couples...

In 1966, the tenth anniversary of the Hungarian Revolution was commemorated by Hungarian communities across Canada and a monument was erected in Toronto: The Freedom Monument is in Wells Hill Park on the shores of Lake Ontario, renamed Budapest Park at the time of its dedication.

Undoubtedly, the great impact these newer Canadians had on the earlier established Hungarian Canadian communities was immense. Churches had to be modernized and enlarged to accommodate the increase in parishioners, and new congregations were formed. Hungarian community and cultural centres were rejuvenated. The Hungarian House of Toronto became the Hungarian Canadian Cultural Centre - the largest such cultural centre in the Hungarian diaspora...

In Canadian urban centres, Hungarian restaurants became famous for their splendid cooking and special dishes.

In the field of medicine, Dr. Paul Rékai and Dr. John Rékai founded Central Hospital, the first multilingual hospital in Toronto. Dr. Hans Selye in Montreal pioneered the study of the effects of stress upon our health and well-being.

Other Hungarian-Canadians who have become prominent in their fields of endeavour include Dora de Pedery-Hunt, well-known designer of Canadian medals and coins; Robert Lantos, founder of Alliance Communications Corporation; Andrew Sarlós, financial guru; Peter Munk, resource executive; and Anna Porter, writer and publisher of note, to name a few.

In 1867, Antal Wappel was elected to the Hungarian Regional Parliament in Sopron to help administer the newly established Austro-Hungarian Empire. In 1998, three generations and a half a world away,

his great-grand-son, Thomas Wappel, was elected to the Candian Parliament. He was the first person of Hungarian origin to be elected on that body and in his maiden speech, he spoke the first words of Hungarian ever officially recorded in Parliament in Canadian history. Tom's grandmother, Margaret Breckner (nee Kadar), immigrated to Canada from her native Erdély in 1931. Her family settled in Montréal... The family moved to Toronto in 1935 where Margaret Breckner created an Hungarian theatre ensemble...

Margaret Wappel with his sons, Robert and Tom

Her daughter, Margaret Wappel, starred in many of these productions which showcased the rich tradition of the Hungarian theatre and its many famous operettas. The Wappel-Breckner family helped to found many of the Canadian Hungarian cultural institutions that continue vitally today...

László Wappel , Margaret's husband as a board member of the Hungarian House in 1976

¹Canada Heirloom Series Vol. VII. Canada at Millenium: A TransCultural Society. Editor Charles J. Humber. Canada Heirloom Series Vol. VII. 2000

KARAVÁN '75 - CARAVAN BUDAPEST PAVILON

A Magyar Kultúrközpont impozáns épületének falai mögött sokkal, de sokkal több a férőhely, mint a régi magyar házban. Ami még ennél is többet jelent: e falak mögött az egyik legfontosabb feladatnak a magyar nyelv, a népművészet, hagyományaink... ápolását, fenntartását és terjesztését tartják... ennek a felfogásnak a birtokában gondosabban készültek az idei Karavánra, mint korábban. Persze, volt ebben a készülődésben egy kis büszkeség is: megmutatni ország-világnak, ami rnagyar, ami szép és jó.

Mintegy húszezren csodálták meg a szebbnél szebb kiállított tárgyakat Az ízlésesen elrendezett kiállítás az alsó termekben kezdődött, ahol a nevesebb kanadai magyar festőművészek művei mellett a történelmi kiállításban gyönyörködhettek a látogatók. Egy másik teremben híres magyar és magyar származású tudósok, színészek sportolók képeit nézhettük meg. Láthattuk Róbert András bevándorlásügyi miniszter képét is... Kissé odébb, az egyik részen 1848, 1956 dicső és tragikus eseményeit mutattuk be. Ebben környezetben helyeztük el az elhunyt Mindszenty József hercegprímás nagyméretű fényképét... A felső termekben szinte egy kis Magyarországot varázsoltunk a nézők elé: porcelánok, festett kalocsai falak, terítők, szőnyegek, borospince, különféle népművészeti tárgyak és ruhák, az öreg barkácsolók szépen faragott művei voltak láthatók, sőt még régi búbos-kemence is volt az egyik sarokban. A Kodály Együttes egy külön szobában állította ki működése dicső éveit. A felső nagyteremben képek és könyvek várták a látogatókat, s népművészeti tárgyakkal együtt vásárolhattak is belőlük a vendégek.

Full House at the Caravan, Budapest Pavilon

A híres Árpád-teremben magyar zene, tánc és ízletes konyha várta a vendégeket. A Kodály Együttes táncosai nagy sikert arattak... Polgármesterünk, Jó Sándor Miss Budapest társaságában több pavilont is meglátogatott... Nálunk járt a Caravan központi rendezőse Mr. és Mrs. Kossar vezetésével, a TV, a sajtó... sőt még a New-Foundland-i polgármester is eljött hozzánk. A politikusok közül Mr. és Mrs Nixon, Mrs.Campbell, Tony O' Donnohue, Alderman Boychuek, June Marks, a Toronto Star riporterének kíséretében... és mindannyian nagy elismeréssel nyilatkoztak a Budapest Pavilonról...

Vitkovszky László, Krónika, 1975. szept.

Miss Budapest, 1996 - Somogyi Krisztina és Turóczy Katinka

Karaván 1976 - jobb szélén Endes Erika,
a Magyar Kanadai Kultúrközpont igazgatósági tagja

EZ IS TÖRTÉNELEM

“Orbán Viktor magyar miniszterelnök Jean Chrétien kanadai kormányfő meghívására 1999. október 27-31. között küldöttség élén hivatalos látogatást tett Kanadában. Személyében első alkalommal látogatott magyar miniszterelnök az észak-amerikai országba. Útjára több vezető bankár és üzletember is elkísérte. A magyar kormányfő Chrétien miniszterelnökkel elsősorban a gazdasági és kulturális együttműködés fejlesztéséről, valamint a délkelet-európai régió stabilitásáról folytatott tárgyalásokat.” *(Korabeli közlemény)*

“... 2001 februárjában Martonyi János viszonzta a hivatalos látogatást Kanadában. Partnerével, John Manley külügyminiszterrel folytatott tárgyalásai mellett találkozott Herb Grey miniszterelnök-helyetttel, Peter Milliken képviselőházi elnökkel és Elinor Caplan állampolgársági és bevándorlási miniszterrel.” *(Korabeli közlemény)*

Martonyi János magyar külügyminiszter, Papp Sándor nagykövet, Zadubán György karmester a Mátyás Pincében, 2001. február 20.

TÖRTÉNELMI PILLANATOK A MAGYAR KULTÚRKÖZPONTBAN

Az 1989-es temesvári események hőségnek, Tőkés Lászlónak a kanadai látogatását nagy izgalom előzte meg. Azon a napon érkezett Torontóba, amikor az 1990-es marosvásárhelyi fekete márciusi események zajlottak. Mint tudjuk, a magyar irodalom egyik legnagyobb képviselőjét, Sütő Andrást akkor vakította meg a felbérelt, részeg csőcselék.

A Magyar Kultúrközpont történetében talán először és egyetlen alkalommal gyűlt össze akkora tömeg, mint akkor, Tőkés László és áldott állapotban lévő felesége fogadására.

Tőkés László református lelkipásztor, temesvári hős, a romániai forradalmi események szikrája, az Árpád-teremben 1990 márciusában

A félszemére megvakult Sütő András bostoni gyógykezeltése után Torontóba is ellátogatott. A Magyar Kultúrközpont irodájában közös gondjainkat beszéljük meg. Középen Walter István figyelmesen hallgatja a levél felolvasását

DR. SÓLYOM LÁSZLÓ MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK LÁTOGATÁSA

*A magyar államfő Kanada fő kormányzója,
Jean Michaëlle társaságában*

Dr. Sólyom László, a Magyar Köztársaság elnöke hivatalos kanadai látogatásának első állomása Toronto, Ontario tartomány fővárosa volt. A reggeli órákban az elnök felkereste az Ontario tó partján fekvő Budapest Parkot, és koszorút helyezett el az 1956-os Szabadság-émlékműnél, amelyet a torontói magyarság 1966-ban, az 1956-os forradalom tizedik évfordulóján emelt. A magyar államfő itt találkozott a Torontói Magyar Kultúrközpont elnökével, Vaski Gáborral, alelnökével, Szabó Katalin asszonnyal, 56-os harcosokkal, valamint magyar cserkészekkel. Délben a torontói Empire Club látta vendégül az elnököt, ahol a kanadai és a magyar kormányzati és diplomáciai személyiségek társaságában együtt ebédelt a kanadai-magyar szervezetek és üzleti élet képviselőivel. Itt elmondott beszédében a következőt emelte ki:

„Mostani látogatásomra egy olyan esemény, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának megünneplését követően kerül sor, amely a két ország közötti emberi kapcsolatokat már egy fél évszázaddal ezelőtt szorosra vonta. Magyarország hálás Kanadának, mert 1956-ot követően mintegy negyvenezer magyar menekültet fogadott be, akik a kommunista diktatúra miatt hagyták el hazájukat... Külön köszönet illeti John Pickersgillt, az akkori bevándorlásügyi minisztert, mert nagyrészt az ő személyes közbenjárásának és áldozatos, kitartó kormányzati munkájának köszönhető, hogy Kanada a magyar menekülteket legnagyobb számban befogadó államok egyikévé vált.”

*Kanada miniszterelnöke, Stephen Harper és Dr.
Sólyom László, a Magyar Köztársaság elnöke*

A köztársasági elnök este háromnegyed hatkor érkezett meg kíséretével a Magyar Kultúrközpontba. Itt a helybeli média képviselőivel elbeszélgetett a kanadai magyar emigráció és az óhaza viszonyáról, minduntalan hangsúlyozva, hogy államfőként minden nemzeti fórumon azt képviseli, hogy “a magyar nemzet mint kulturális nemzet, egységet alkot”... “A nyugati magyarságot is a nemzet részének tekintem, és szorgalmazom az együttműködést” - jelentette ki.

A Kultúrközpont földszintjén, a Mátyás Pincében pezsgős fogadás közben az elnök üdvözölhette nemcsak a kanadai magyar közösség tagjait, hanem egy több évtizede elveszített közeli rokonát is, majd állami kitüntetést adott át Weiss Arthur hamiltoni üzletembernek. A megindultágtól sem mentes fogadás ünnepi hangulatát Budai Izabella fuvolaművész és Teresa Zaleski zenéje emelte.

A közönség a magyar államfőt hallgatja az Árpád-teremben

Díszvacsora az Árpád-teremben.

Az asztalnál Dr. Vastagh Pál magyar nagykövet, Diane Finlay, Kanada bevándorlási és állampolgársági minisztere és Dr. Sólyom László, magyar köztársasági elnök, 2007. április 24.

A Kultúrközpont pompásan díszített Árpád-termébe bevonuló hivatalos vendégeket – köztük Magyarország kanadai nagykövetét, Vastagh Pált, Kanada állampolgársági és bevándorlási miniszterét, Diane Finley-t, – a Weber András vezette Weber Quartet zenéje fogadta.

A Weber Quartet

Torontói magyar személyiségek, Dr. Magyar Tamás, Dr. Horváth Dezső Dr. Sólyom Lászlóval a díszvacsora szünetében

A magyar államfő a torontói Budapest Parkban megkoszorúzza az 56-os emlékművet és 56-os szabadságharcosokkal beszélget

A díszvacsorát megelőzően Sólyom László köztársasági elnök ünnepi beszédében beszámolt látogatásának céljáról. Elsősorban „köszönetünket fejezzük ki Kanadának, az államnak és polgárainak mindazért, amit 1956-os forradalmunk kapcsán, és a magyar menekültek befogadásáért tett,” mondta...

“Végül szeretnék köszönetet mondani Önöknek, hogy megőrizték magyarságukat! Szintén fontosnak tartom feleleveníteni, hogy a rendszerváltozás előtti évtizedekben a nyugati magyarság, s ezen belül is a kanadai magyarok milyen sokat tettek a Kárpátmedencében élő magyarok támogatásáért. Akkor az anyagi segítség nem az anyaországból érkezett, elsősorban Önök viselték lelkükön a kisebbségi sorba szorult honfitársaink nehéz helyzetét. A kedvező változások ellenére ma is fájdalmasan sok gondjuk és nehézségük van a határon túli magyaroknak...”, hangsúlyozta a köztársasági elnök, kiemelve a további együttműködés szükségességét.

OUR HERITAGE - KODÁLY ENSEMBLE

The Ensemble was founded in 1960 by Mr. George Zadubán, composer, conductor and a former pupil of Zoltán Kodaly. Over the following years the Ensemble gradually developed and grew to include a mixed choir, an orchestra and in 1962 a dance group...

The dance group was similarly successful, due in part to the efforts of Mr. Julius Prommer, the founding choreographer and dance teacher of the Ensemble. From its inaugural appearance in the first European Holidays program at O'Keefe Centre, to representing Canada at Expo 67, and concert appearances all over North America, the dance group received the highest acclaim by press and audiences.

By the Mid 1970's a new generation had taken up the torch led by Kálmán Dreisziger, dance teacher,

The Choir's repertoire apart from Hungarian folk and classical music also included works by Mozart, Schubert, and several English Choral composers. An indication of their diversity and level of achievement was their appearance with the Canadian Opera Company for two seasons, in Aida and Turandot.

The Kodaly Ensemble under the leadership of Kálmán Dreisziger quickly joined the "Dance-house" movement and enjoyed a steady stream of teachers and choreographers from Hungary...

Dreisziger established junior, then children's dance groups to ensure a steady replenishment for retiring dancers. He then began to actively encourage communities across Canada, providing them with teachers from the Ensemble...

ÉLŐ ÖRÖKSÉGÜNK - A KODÁLY EGYÜTTES

Az együttest 1960-ban Zadubán György zeneszerző, karmester alapította, aki Kodály Zoltán tanítványa volt. Az ezt követő néhány év alatt az együttes fejlődött és vegyeskarrá, zenekarrá valamint 1963-ban tánccsoporttá növekedett. Az alapító tagok legtöbbje az 1956-os magyar forradalom idején hagyta el Magyarországot.

Az énekkar műsorában magyar népdalok, klasszikus művek - Mozart, Schubert - és számos angol zeneszerző művei szerepeltek. A változatosságuk és eredményeik egyik jele, hogy a Kanadai Operatársaság 2 évadra az Aida és a Turandot előadásain való szereplésre kérte fel. A tánccsoport hasonló sikereket ért el, amely nagyban Prommer Gyulának köszönhető, az együttes alapító koreográfusának, tánctanárának. Az O'Keefe Centreben tartott European Holidays műsorban tartott bemutató előadástól kezdve a 67-es Expo-n át, egész Észak-Amerikában az együttes fellépéseivel mind a sajtó, mind a közönség által nagy sikereket ért el.

Az 1970-es évek közepén Dreisziger Kálmán tánctanár és koreográfus vette át a tánccsoport vezetését... Fellépések és turnék követték egymást. Közben Dreisziger kezdett a táncházmozgalom növekedésén dolgozni. Ő hozta létre az első ifjúsági és gyerek csoportot is.

A tánccsoport sikereivel párhuzamosan a kórus is újjászületett a 80-as években. 1980 és 1985 között Zydron Margit vállalta el a kórus vezetését, újjáélesztve az együttes kórusának identitását, amely az izgalmas és emlékezetes 25. évfordulóra rendezett koncerten tetőzött.

A 90-es évek újabb változásokat hoztak. Az együttes új művészeti vezetője Dobi Gábor lett, aki már a táncházmozgalomban nőtt fel. Az együttes egyre inkább az autentikus táncokra összpontosított visszamenve a falvak szintjére.

“ARANY JÁNOS” HUNGARIAN WEEKEND SCHOOL

This school was established in 1975 by Tamás Balogh and his wife Erzsike. The school began with 40 children in September, and by the end of the first school year it had expanded to 75 students from Grade 1-8. In the following years attendance grew to 140 students and curriculum expanded as well. Regular subjects taught in the morning were followed by cultural activities in the afternoon. These included choir, music, embroidery, egg painting, pottery, folk dancing, and practices to perform at various celebrations.

There was a change in leadership in 1983 when László Domonkos became the principal. In order to alleviate financial problems he established the annual School Ball... In the spring term of the 1985-86 school year, Klara Szócs took over the leadership and is presently still principal. She started a language class for non-Hungarian speaking parents and continued the organization of the School Ball... Attendance at the school at this time was around 120 students.

In 1990 the federal government withdrew support from foreign language programs, and an alternative solution was sought out through the Toronto School Board, allowing the classes to continue. Afternoon classes at this time included choir, folk dancing, and zither. The Farsangi Mulatság (Carnival) was also established. Annual events include the Christmas Concert, Farsangi Mulatság (Carnival), poetry and reading competitions, egg painting, the Graduation and Closing Ceremonies, and a year end picnic...

Klara Szócs, the principal has provided the incentive for fresh ideas to take root and grow. Her hard work, undaunted by fatigue, sets an example for parents and staff alike. She works together with the nine teaching staff and the Parents' Association to organize activities and prepare our children for the various celebrations... We hope that this little community will flourish for a long time to come and provide continuity to our heritage.

Enikő Németh

With Hungarian singer Tamás Joós (2007)

With Hungarian actor/singer Peter Huzella (2008)

Carnival at the school

“ARANY JÁNOS” HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA

Tojásfestés Erika nénivel

Ropják a táncot a kicsinyek

Mesélelőtt Barsi Ernő bácsival

1975-ben a Magyar Kultúrközpontban délutánonként működő Családi Körből alakult ki az Arany János Hétfégi Iskola. Balogh Tamás és felesége, Erzsike vezetésével a szeptemberben 40 gyermekkel induló iskola a tanév végére 75 tanulóra bővült. A következő években már 140, óvodás- és iskoláskorú gyermek látogatta óráinkat.

A délelőtti tantárgyakat (irodalom, nyelvtan, történelem és földrajz) kiegészítették a délutáni kulturális foglalkozások (zene, ének, népművészet, hímzés, szövés, kerámia, néptánc és a különböző ünnepélyekre való felkészítés. A kanadai állam - federális szinten - adott csekély anyagi támogatást, amely a beiratkozási díjakkal együtt fedezte a kiadásokat.

1983-ban Domonkos László vette át az iskola igazgatói tisztségét. Az ő vezetésében nagyszabású Iskolabált szerveztünk, amely a hagyományos Iskolavacsorából alakult ki. A bál védnökeinek támogatása hozzájárult az évi kiadások fedezéséhez. Ezenkívül alakult meg a citerazenekar is.

Az 1985-86-os tanévben Szócs Klári lett az igazgató. A nyolc osztály mellett ezután indult be egy nyelvosztály a magyarul nem beszélő szülők részére. Az iskola létszáma ezekben az években 100-120 között volt. 1990-ben, amikor az állam visszavonta az idegennyelvű oktatások támogatását, sikerült kidolgozni egy megegyezést a torontói iskolaszékekkel, amely lehetővé tette az iskola további működését...

1998-ban... a torontói iskolaszék megtagadta a támogatást a katolikus gyermekek részére és így a Katolikus Iskolaszékhez fordultunk támogatásért. 1999 óta a TCDSB (Torontói Katolikus Iskolaszék) tagja vagyunk mint International Languages tanfolyam...

Célunk továbbra is a megfelelő nemzeti légkör biztosítása, hogy tanulóink büszkének lehessenek magyarságukra.

Szócs Klára

Forrai Zsuzsa

ZRÍNYI ILONA VIGALMI CSOPORT - VOLUNTEERS IN ACTION

Lángossütés

1999-es év tavaszán azon törtem a fejem, hogy milyen formában tudnánk rendszeresen segíteni a Magyar Házon. Akkor is a villany- és gázszámlák nagyon magasak voltak. A Házban már működött egy női csoport, amit a 90-es évek közepéig Darvas Éva, majd Szeles Erzsébet sikeresen vezetett, ám lassan a tagok leépítődtek, elköltöztek, megöregedtek, kihaltak.

Szóltam akkor Darvas Évának, hogy legyen segítségemre, amíg elindulunk. Beleegyezett, és az első töltöttkáposzta- és süteményvásárt már együtt bonyolítottuk le.

Az eredeti tervekben a két nemzeti ünnep, Március 15. és Október 23. szerepelt. Aztán kezdtünk süteményt és kávét árulni a kisebb rendezvényeken is. Ezzel kezdődött el a mai Zrínyi Ilona Vigalmi Csoport élete. Létszámunk lassan növekedett és a főbb munkanapok alkalmából 13-14 emberünk is szorgoskodott. Az első 5 évben minden bevételünket, ami 5-6 ezer volt évente, azonnal leadtuk a Háznak, jelezve, hogy mit szeretnénk tenni, mit szeretnénk rendbe hozatni. A begyűlt pénzt azonban azonnal felszippantották a magas számlák. Ezt látva elhatároztuk, hogy ezentúl mi döntjük el, hogy mire fordítjuk a nehezen megkeresett pénzünket. Azóta sok mindent rendbe tettünk: többek között az Árpád terem szintjén levő női és férfi illemhelyet újjávarázsoltuk, a nagy konyhát kifestettük, a kályhákat megtisztítottuk, ablakokat cseréltünk, a konyhai mosdót is felújítottuk.

Mindenről pontos könyvelést vezetünk, és időnként beszámolunk a Magyar Ház vezetőségének a tevékenységükről és a további terveinkről.

A csoportban mindenki bérmentesen dolgozik, senki nem kap fizetést. A Karaván helyett vannak a júniusi Magyar Napok, és a Szent István búcsú, ahol kis csapatunk derekasan helyt áll, kiveszi részét a temérdek munkából. Példát akarunk mutatni önkéntes és önzetlen munkánkkal, hívunk és várunk minden ráérő vagy nyugdíjas magyart, aki hozzánk hasonlóan tenni akar a magyarságért, mert csak összefogva tudunk eredményesen dolgozni és hozzájárulni gyönyörű Magyar Házuink fenmaradásához.

MAGYAR NAPOK - HUNGARIAN FESTIVAL

A 2007-es Magyar Fesztiválon történt, hogy Vaski Gábor, a Kanadai Magyar Kultúrközpont elnöke és Szabó Katalin alelnökasszony a mikrofonhoz szólította az önkénteseket megajándékozva őket egy-egy csokor virággal. A könyvstandot felügyelő Magdika és Elek Babi éppúgy virágot kapott, mint a konyhai csoport tagjai, Borbás Erzsébet, Enyedi Erzsébet, Gizike, Olajos Icuka, Debródi Anna, Moldvay Hilda, Panni néni, akik a kidolgozták a lelküket, hogy a torontóiak megismerjék az igazi magyar ízeket. Szócs Klári, az Arany János Iskola igazgatója ezen a rendezvényen is lelkesen, pillanatig nem lankadva dolgozott, éjet nappallá téve taposott, hogy a Fesztivál sikeres legyen. Az ételek kiszolgálásánál a Bácska-Bánati Társaság képviseltette magát a legnagyobb számban. Ez Mudlic Kató jó szervező munkájának az eredménye. Kató külön megemlítette a csapat tagjai között Horváth Magdát, aki állandóan jelen van a feladatok végrehajtásában. Mátrai Géza a könyvstandnál, Hosszú János a felszolgálóknál segítkezett.

Dóra, a Halász János Könyvtár könyvtárosa és Júlika, a Könyvtár önkéntese is köszönetet és virágcsokrot kapott a vezetőktől, akárcsak András bácsi, aki már ötven éve valósággal együtt él a Házzal.

Fáradhatatlan önkéntesek

KÖNYVTÁRUNK

A Kanadai Magyar Kultúrközpont Halász János Könyvtárának egyik legnagyobb gondja a túlszűfolttság, hiszen a kb. 20 ezer kötetre méretezett könyvtárban legalább 30 ezer könyv van. Majercsik Dóra, aki 2006 decemberétől dolgozik a könyvtárban, próbálja megoldani a legfontosabb gyakorlati problémákat, irányításával többek között könyvvásárt szerveznek, hogy a fölösleges köteteket értékesítsék.

A könyvtár a kezdeti időszakban is népszerű volt

Engyel Gyula és Mátrai Géza, a könyvvásár fő rendezői

*András bácsi
élete összefonódott
a Magyar Házzal*

A MAGYAR HÁZ SZÍNHÁTSZÓKÖRE
AMATEUR THEATRE OF HCCC

Az u. n. kredit tanfolyam évről-évről ünnepeleiből nőtt ki a színhátszókörünk, amely egy ideig hagyományosan megtartotta az évi előadásait. A legelső bemutatott darab Móricz Zsigmond *Légy jó mindhalálig* c. műve volt, amelyet a régi Magyar Házban adtunk elő nagy sikerrel. Színre vittük többek között Kisfaludy Károly *Kérők*, Móricz Zsigmond *Nem élhetek muzsikaszó nélkül*, Zilahi Lajos *Süt a nap*, Herczeg Ferenc *Gyurkovics lányok*, Csiky Gergely *Nagymama*, Sütő András *Balkáni gerle*, Csató Kálmán *Az új rokon*, Wass Albert *Elvész a nyom* c. darabjait. Kisebbszűnet után újjáéledt a színhátszókör: az idén ismét a *Légy jó mindhalálig* c. Móricz-művet mutattuk be hatalmas sikerrel.

Ormay Gabriella

Móricz Zsigmond: Légy jó mindhalálig, 1974

Zilahi Lajos: Süt a nap, 1981

Móricz Zsigmond: Nem élhetek muzsikaszó nélkül

Csiky Gergely: Jött a nagymama, 2001

Sütő András: A balkáni gerle, 2002

MÓRICZ ZSIGMOND LÉGY JÓ MINDHALÁLG - 2008

“A Magyar Ház Baráti Köre szervezésében került bemutatásra 2008. január 13-án délután a Légy jó mindhalálg c. három felvonásos Móricz Zsigmond-darab Ormay Gabriella rendezésében.

Ormay Gabriella évek óta nem rendezett színdarabot. Ezúttal mintha újra fellángolt volna benne a rendezői kedv, minden várakozást felülmúlva bizonyított. Telitalálat volt maga a darab kiválasztása is.

Nyilas Misi fogalma mindannyiunk számára a lelki tisztaságot jelenti. A pénz ritkán kerül ki vesztésként, még ha a lélek tisztaságával is áll szemben, mely a regény címének bibliai idézetében (Jelenések könyve) összegződik.” - olvassuk a MKK januári Értesítőjében.

Kacsó Erika Nyilas Misi szerepében

*Fenti képen:
Borbás Károly mint
Posalaky úr
és Kacsó Erika*

*Balra: az előadás
után a szereplők
egy része*

*Ayklerné Papp Zsuzsa, a Rákóczy Alapítvány elnöke
diplomával és virággal jutalmazza Ormay Gabriellát a
nagyszerű előadás után*

1848

ÜNNEPEINK

1956

Március 15. és október 23. - a magyar nemzet két legszentebb napja. Eképpen ünnepeltünk évtizedekkel ezelőtt.

1993. március 15-én is Petőfi szellemét idézték a magyar iskola tanulói.

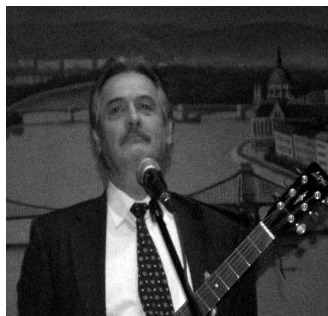
2007. március 15-én a torontói Szent Erzsébet Templom Scola Cantorum Kórusával együtt énekelte a közönség nemzeti imádságunkat, a Himnuszt, majd az ünnepi szónok Pajna Zoltán, Debrecen város alpolgármestere emelkedett szólásra. "A Szent Korona alatt, a szép Árpád-teremben nagyszerű érzés 1848 szellemét idézni," mondta. Miközben tolmácsolta városa és Kósa Lajos polgármester üzenetét, kiemelte Debrecen 48-as szerepét is. Debrecen a szabadság városa. "Mi csak jót akarunk a magyarságnak, megőrizzük a forradalom tisztaságát és soha nem

engedünk a negyvennyolcból", mondta az alpolgármester.

Az ünnepi műsor az Oláh Imre karmester vezette Scola Cantorum Kórusának Ünnepre jöttünk kezdetű énekszámával folytatódott, majd Vaski András, a hamiltoni Arany János iskola tanulója szavalt el mély átérzéssel Petőfi Sándor A magyarok istene c. költeményét, Kacsó Erika, a torontói Arany János iskola növendéke pedig Petőfi Élet vagy halál c. versét.

Ezután Dánielfy Zsolt debreceni és Kelemen Zsolt egri színművész lépett a színpadra. A többnyire Petőfi-versekből összeállított műsorukat a közönség több alkalommal is felállva, vastappsal jutalmazta. S miután A nép nevében fenyegetésétől az Ó, szabadság, hadd nézzünk szemedbe lelkesedésén át eljutottak az Európa csendes, újra csendes keserűségéig, Wass Albert lírai üzenetével és Juhász Ferenc megzenésített Himnusz-töredékével zárták szereplésüket:

"Emeld föl fejedet büszke nép,/ Viseled a világ szégyenét,/ Emelkedj magasba, kis haza,/ Te, az elnyomatás iszonya./ Emeld föl fejedet, nemzetem, Lángoljon a világegyetem."

Kelemen Zsolt

Dánielfy Zsolt

2008. március 15. Lélek, légy szabad c. színdarabbal ünnepelt a Magyar Kultúrközpont.

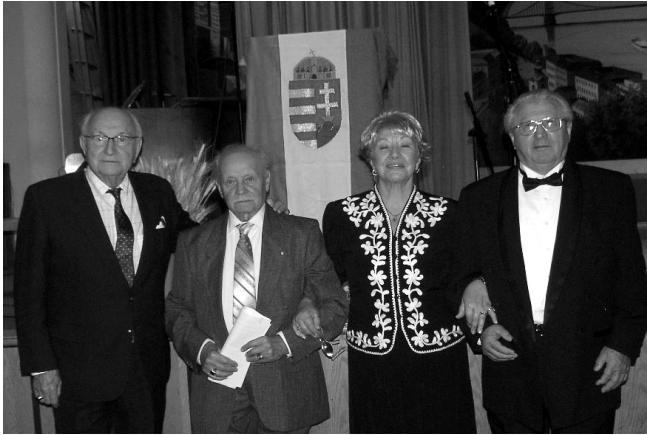
Balra: Pajna Zoltán
Fent: Kacsó Erika
Vaski András

Máté P. Gábor
mint Arany János

Szokolay Péter Petőfi Sándor
szerepében
és Fejes Kitty

“October 23, 1956, is a day that will live forever in the annals of free men and nations. It was a day of courage, conscience and triumph. No other day since history began has shown more clearly the eternal unquenchability of man’s desire to be free, whatever the odds against success, whatever the sacrifice required.” - *John F. Kennedy, on the first anniversary of the Hungarian Revolution.*

Akiket a szabadság eszméje mindig összetartott: Hertelendy József, Syentiványi György, Vámos Marika és Szücs Béla. Ünnepi műsorukat a hősök emlékének szentelték.

“A TORKOKAT HIÁBA TÉPTÉK A RÉGI FÉLELMEK HUOKJAI...”

Dr. Szakály Sándor

2007. október 21-én délután a hatalmas magyar Korona alatt megilletődött magyarok hallgatták az előadókat, akik az 1956-os forradalom és szabadságharc ötvenegyedik évfordulójára emlékeztek. A meghívott ünnepi szónok Dr. Szakály Sándor budapesti történész volt. Beszédében hangsúlyozta, hogy „1956 az 51. évfordulón még mindig üzenetértékkel bír mind a határon belül, mind a határon túli magyarság számára.

A magyar nemzet ezeréves történelme során nem mindig irányította úgy a sorsát, ahogy szeretne volna. De a XX. században mégis volt egy olyan pillanat, amikor saját akaratából döntött. 1956. október 23. volt ez a pillanat... van-e szebb és felemelőbb érzés annál, ha az emberek képesek vallási, világnézeti, s ha van ilyen, faji különbségek

fölé emelkedni és egységesen, egyként, magyarként remélni azt, hogy létre jöhet egy független, demokratikus Magyarország? Mert ez volt az alap gondolata 1956-nak.

Weber András csellóművész, Joós Tamás énekes és iskolásaink

Vaski Gábort kitüntetik az 56-os szabadságharcosok

A megemlékezés hivatalos részét ünnepi műsor követte, amelyet Weber András csellóművész, Joós Tamás szombathelyi énekmondó, valamint az Arany János Iskola és a Szent Erzsébet Iskola diákjai szolgáltattak. A műsorszámok befejezése után a szervezetek zászlófelvonással egybekötött koszorúzási ceremóniája következett.

Este hat órakor az érdeklődők megtekinthették a Goda Krisztina rendezte Szabadság, szerelem c. filmet.

***

Október 23-án a torontói Városháza előtt szerény létszámú résztvevő jelenlétében került sor a Magyar Köztársaság zászlajának a felvonására. A zászlófelvonás előtt Vaski Gábor, Dr. Beer Sándor főkonzul és Joe Mihevc, Toronto város képviselője mondott beszédet. A déli ünnepség koszorúzással ért véget a Budapest Parkban. Este a Paraméter Klubban folytatódott a forradalom és szabadságharcra való ünnepi megemlékezés, ahol Joós Tamás művészetében gyönyörködhetnek a hallgatók.

HEROES' DAY A HŐSÖK NAPJA

Minden évben, május utolsó hétféjén ünnepeljük a hősök napját. Ennek a napnak külön története van. Először 1917-ben mondták ki, hogy „*Nemzetünk hősi halottainak kegyelemteljes tiszteletét megfelelő módon kifejezésre kell juttatni, és az utókor számára meg kell örökíteni.*” Az 1924. évi XIV. törvényben újból szabályozták a hősök emlékünnepének megrendezését. Később, 1942-ben a hősi halottak fogalma kiterjedt az 1938 után elesettekre is. 1945-től háttérbe szorult a hősökre való emlékezés, csak az emberek lelkében élt tovább. A rendszerváltást követő időszakban a történelmi igazságszolgáltatás jegyében a Semmelweis Orvostudományi Egyetem 1992-ben a katonáorvosok emlékművénél, a szobor felállításának ötvenedik évfordulója alkalmából megszervezte első ünnepségét a hősi halált halt katonáorvosok emlékére. Egy évvel később már a Ludovika előtt is állt a korábban szétbontott, és különböző helyeken tárolt emlékmű: „*Hungaria anya siratja fiait.*” A torontói hősofnapjának mindenkori szervezője Borbás Károly, a Magyar Veterán Szövetség elnöke.

“BARI ERNŐ” NÉPDALKÖR FOLKSONGS CHOIR OF THE HCCC

TRIANON TRAUMA MÁIG FÁJÓ TRIANON

A gyászos trianoni diktátum szétdarabolta a magyar nemzet testét. Sebei azóta sem gyógyultak be. A 87. évfordulóra otthoni vendégeket hívtunk: Kilyén Ilka erdélyi színművésznőt és Dr. Barki Éva Maria nemzetközi jogászt. Kilyén Ilka Dsida Jenő erdélyi költő Psalmus Hungaricus c. költeményét adta elő, amellyel érzelmileg előkészítette a meghívott szónok mondandóját. Barki asszony egészen új megvilágításba helyezte a trianoni békediktátum következményeit. Dr. Eva Maria Barki nem történelmi leckét tartott, hanem jogilag megalapozott mélyelemzést nyújtott nekünk a mai napig tartó trianoni trauma eredményeiről, a mindenkori magyar kormányzás mulasztásairól, a feladatokról és lehetőségekről, amivel meg lehet változtatni a jelenlegi állapotokat a Kárpát-medencében. Hangsúlyozta, hogy a térségben nem lehet kisebbségekről beszélni, az egyetlen elfogadható fogalom a nép szó, hiszen a magyarság ott őslakos, éppen ezért nem autonómiát kell kérnie, hanem önrendelkezési jogának érvényesítését.

Dr. Eva Maria Barki a Magyar Házban

Vaski Gábor a Budapest Parkban Trianonra emlékezik

CANADIAN HUNGARIAN VISUAL ARTS KANADAI MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZET

Throughout history and in all cultures visual artists have played a major role in reflecting the world in which they live. In Canada, some artists of Hungarian origin have given expression to their immigrant experience; others have so completely integrated into the Canadian art scene that you might be surprised to discover that they hail from Hungary. Many Canadian artists are attempting to enrich their art through explorations of their Hungarian roots.

The Canadian Hungarian Artists Collective (CHAC) from Montreal and the Hungarian Visual Artists of Canada (HUVAC) from Toronto have attempted to bring together a number of artists. The ice has been broken finally, and the two art groups had a joint exhibition at the HCCC in May 2008.

Dr. Beer Sándor és Szabó Katalin

HUVAC-tagok egy csoportja

MŰVÉSZET, MELY ÖSSZETART...

Végre megtört a jég! A CHAC néven ismert montreali központú és a torontói HUVAC-ként emlegetett kanadai magyar képzőművészcsoporthoz sikerült egy közös tárlatot szerveznie 2008. május 4-én a torontói Magyar Kultúrközpont-ban. A legkülönbözőbb műfajokat képviselő alkotók kissé izgatottan, de annál nagyobb örömmel élték meg a találkozás örömét. A népes látogatók között megjelentek mind a CHAC, mind a HUVAC megalakulásánál bábáskodók: Blanaire Andrea és Mary Keczan-Ebős 2002-ben álmodta meg Hamiltonban a CHAC-ot, az ezredfordulón pedig Somorjai Ágnes és Jim Mile szervezte meg a Toronto környéki képzőművészek bemutatkozását, amiből megszületett a HUVAC. A közös tárlatot Dr. Beer Sándor, a Magyar Köztársaság torontói főkonzulja nyitotta meg.

Nézők

CHAC-tagok egy csoportja

A KULTURÁLIS ÉLET RENESZÁNSZA A MAGYAR KULTÚRKÖZPONTBAN

HEGEDŰS ENDRE ZONGORAHANGVERSENYE TORONTÓBAN

A világ egyik legjobb Liszt-játékosaként számon tartott Hegedűs Endre torontói repertoárjának zömét Liszt- és Chopin-számok alkották, de megajándékozta hallgatóit Bartók *Régi táncdalok*, *Este a székelyeknél* és *Allegro barbaro* c. darabjaival is.

Mintha nem is a kéz játszott volna a Reményi-ház kölcsönözta remek zongora billentyűin, hanem Isten lelke, amely áthatotta az egész előadást. Hegedűs Endre játékát nemcsak élmény volt hallgatni, hanem az élet ritka ajándéka, felejthetetlen és egyszeri. Liszt darabjának címével, Isten áldása volt a magányban, az anyanyelvünk éltető melegétől messze, felemelő és mindennapjainkat lélekkel és érzéssel feltöltő áldás.

SZABÓ SÁNDOR AKUSZTKUS GITÁRMŰVÉSZ ELKÁPRÁZTATTA JÁTÉKÁVAL A HALLGATÓIT

Halk szavú, szerény ember Szabó Sándor, aki legutolsó torontói látogatására a magyar népdalok gitárra hangolt CD-jét is elhozta. A kellemes hangulatú, hatalmas fák lombosátrával árnyékolta kerti partin, amelyre dr. Magyar Tamásék portáján gyűltünk össze,

mindenről szó esett: egészséges étkezésről, gyaloglásról, Hamvas Béla filozófiájáról, családról, irodalomról, szobrokról-képekről, csak a zenéről nem. Mintha csak az esti házi koncertre spóroltunk volna, visszafogottan, udvariasan, titkolt izgalommal vártuk a pillanatot, hogy végre körbeülhessük a Mestert. Megtörtént. És egy szűk órára megszűnt a világ minden prózaisága, csak a dallam élt, a gitár intim, "csak-nekem-értem-szóló" hangja. Szabó Sándort legjellemzőbben a honlapjáról vett idézettel mutathatjuk be az olvasónak: "Muzsikájában, a klasszikus kompozíciós módok, a keleti meditatív előadásmód és hangzás, a modern jazz-ből hozott improvizáció mind megtalálható. Az évek alatt kialakult sajátos, időnként meditatív, finoman részletező dallamvilága, a diatónikus és atonális világ között lebegő, azokat átszövő harmóniavilága. Zenéje nehezen sorolható be egy-egy kategóriába. A klasszikus gitár polifóniáját, az amerikai fingerstyle akusztikus gitárjáték technikáját és a keleti zenék díszítésmódját ötvözte egybe. Mindehhez párosul a jazzből örökölt improvizációs készsége." A torontói Magyar Kultúrközpontban szervezett koncertje előtt beszélgettünk a nemzetközileg nagyra becsült akusztikusgitár-művésszel a Bayview Village kávézójának teraszán. (D. R.)

SÁNDOR SZABÓ - GUITAR ARTIST, IMPROVISER, COMPOSER

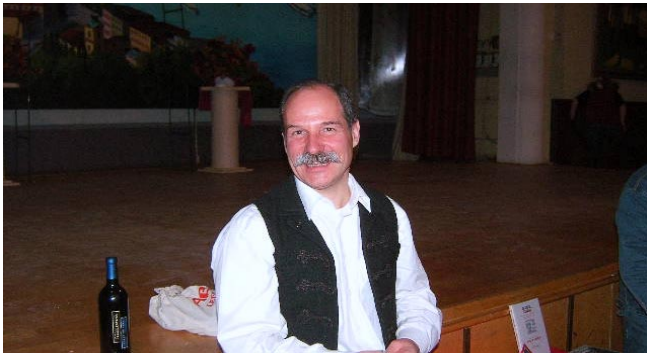
Born in 1956 in Törökszentmiklos, Hungary, Sandor started his studies with a private teacher of classical guitar. After trying different styles from the middle of the seventies, he began to focus on jazz and improvisation. In the beginning of the eighties Sandor continued his studies in Budapest in the Jazz Faculty of Bela Bartok Music Conservatory as a guest student. His career started in 1980. Sandor was the first to play solo acoustic guitar music in Hungary. His records have been released in England, USA and Germany. Sandor's playing can be heard in the three SzaMaBa trio albums released in Hungary. In the eighties, he often invited musicians from other countries to play together, while in the nineties he met Massimo De Mattia, the Italian flutist. They played several tours in Italy and in Hungary, and their collaboration can be heard on the first album of SzaMaBa, "Hypnos". The SzaMaBa trio disbanded in 1996, and since then Sandor has concentrated on his solo career.

THE RENAISSANCE OF CULTURAL ACTIVITIES OF THE HCCC

András Berecz made his name as a singer with the *Ökrös* and *Egyszólam* groups but he has now become even more famous as a story teller. His programme *Sinka Songs* features verses by the shepherd poet István Sinka, set to music, plus folk songs and children's tales from the Sinka area.

The shepherds of this region often came together on the famous meadows and from under their heavy coats, emerged the sound of song, or their shepherd's staff. Man and song, polished together... From these meetings evolved the art of István Sinka and much of the melodic world of the Sinka Song.

Berecz András Torontóban 2007 februárjában

A Kanadai Magyar Kultúrközpont egyre több nagynevű, tehetséges magyar művészt lát vendégül, amióta a Bede Fazekas Zsolt a kulturális igazgatója. Berecz Andrást is ő ismertette meg velünk. Előző alkalommal nemcsak a csuvasz népköltészetet mutatta be *Rokonok söre* címmel, hanem a *Kő kertben lilium* c. műsorát is, amikor történelmi-nemzeti "túlélésünk, megmaradásunk, felelmeskedésünk egy-egy pillanatát és elágazó utait" énekelte-mesélte el nagy sikerrel. Az életéről, pályájáról a következőket árulta el:

"Én 50 esztendősen leszek októberben, de televízióval még egy fedél alatt nem éltem. Ennek veszem hasznát mai napig, mert mint kései gyermek édesanyám meséin nevelkedtem. Azoknak nem volt vetélytársuk. Édesanyám feltátotta a száját, s abban a pillanatban megtelt héroszokkal a levegő. Ezek mind rokonok voltak, kúnhegyesiek. Tanka Gábor például, aki mikor tizedik esztendősen volt, már a tizedik istállóban lakott, és volt, hogy egy lyukas zsák volt a csizmája, mert azt tekerte a lábára. Ez az én nagyapám volt, aki utálta, hogy mindig elaludt a templomban

istentisztelet alatt, s a kopasz feje olyan hatalmasat koppant a padon, hogy visszhangzott tőle az egész templom. Nagyapám mindig reggelig kocsmázott. Ebédre is mindig úgy hívta édesanyám, hogy az Ónodiban kezdte, majd Cseredi Ipartestület -, ez is egy kocsmá volt, nagy neve volt, de egy összeroskadt kis korcsoma volt -, a Tibuc, na, ott aztán aki kiment, nem biztos, hogy bejött. Ott aztán amikor a kálmánista keresztet egymás fejére eresztették - az ólmosbotot - akkor szerencse volt, hogy a piros vért vörös borral cserélték fel.

A mesegyűjtésnél nagyobb öröm nem létezik számomra. Bennem van az a vágy, hogy érdekes és fordulatos beszédű embereket hallhassak, ismerhessek meg. Tanítómesterem, Zsúke Gergely András, aki miután felhajtotta a talponállóban a második kupicával is, odaszólt a kisasszonynak - akinek olyan jó formás vastag bokája volt, hogy azt mondta rá, egy laborban nem tudott lábot mosni, s aki amit kihozott, az ki volt hozva -, és azt a pohárt kérte, amit ő még nem ivott meg. S miután megitta azt is, elmentünk az állatkertbe. Kíváncsi voltam, hogy viselkedik ott az a Zsúke Gergely András, aki ugyanabban a ruhában van tavasztól ősziig, azon ő nem lazít, hogy a legnagyobb melegben is a kucsmát úgy kell leparancsolni róla, és a legnagyobb hidegben is kigombolt inggel jár, az sem baj, ha a hó bever rajta, mert nem a ruha, hanem az idő dolga, hogy változzék. Kíváncsi voltam, hogy abban a trópusi forróságban, a Kós Károlytól megálmódott madárházban ő hogy mutat. Betereltem szépen, s olyan engedelmesen ment, mert tudta, hogy a világon minden nagyon szép, csak úgy kell ránézni. S akkor megállottunk a bagoly előtt, mert az előtt is meg lehet ám állni, nemcsak a kondorkeselyű előtt. Megálltunk, s a bagolynak istencsudája szokása, hogy a mejjével nézi a népet, a szemével pedig undorral a hátsó falat, azt a rusnya málló falat. De fizettem, és a bagolynak kutya kötelessége azt a nagy szemit felmutatni a népnek. András bácsi kivárta, s aztán el kezdett cincogni, mint az egér. Abban a szempillantásban a bagoly megtalálta Andris bácsit, nem kellett bemutatnom őket egymásnak. Kalotaszegi, nagy nótafa. Amikor felszállt recsegő csizmában a Budapesten villamosra, az eseményszámba ment..."

Mózsi Ferenc utolsó könyvét dedikálja 2007 elején

1970. szeptember 1-én egy szál fürdőnadrágban úszott át a szabad világba, s “azóta kinn vagyok a vízből. Ettől fogva hívnak engem ‘szivárványos ember’-nek”, mondta kevés idővel halála előtt a Magyar Ház Petőfi-termében olvasóinak. barátainak. Egy olyan szivárványos ábrándról beszélt, amely soha nem teljesült be egészen. “Mi még mindig ezzel a nagyon is fontos poggyással járjuk a világot, avagy próbálunk élni és megélni”, vallotta. “1980-ban a magyar Amerika közepén, Chicagóban egy olyan közegre találtam, amelyben úgy éreztem, hogy abban már gyökeret is ereszthetek. Akkor már látszódott, hogy az álmainkból valamit meg lehet valósítani. Nem tudtam volna elviselni a saját botcsinálta üzletemberségemet, ha nem tudom összekapcsolni egy olyan kihívással, amelyiket ott, a félmagyarországnyi Illinois Államban megoldottam.”

Nagy mesélő volt Mózsi, a szavakkal való játék költészetének egyik legjellemzőbb vonása. Életéről sok érdekes mozzanatot villantott fel, ami sajnos mára már irodalomtörténeti adalék lett.

AUTHOR PABLO URBANYI IN TORONTO PABLO URBÁNYI SZERZŐI ESTJE

Pablo Urbanyi was born in Hungary and grew up in Argentina, where he worked as a journalist before immigrating to Canada and settling in Ottawa. He is the author of five novels and four collections of short stories. His work is enthusiastically received in Argentina and has been translated into English and French in Canada. Known for his acerbic humour and incisive questioning of established norms, in *Sunset* Urbanyi examines one of the most controversial and widely debated issues in society today: the ethical and moral questions involved in choosing the right to live or the right to die. Urbanyi's novel, however, takes the debate a step further: it examines the possibility of death as a moral duty in order to provide a better

quality of life not only for a deformed child, but for his parents and future brothers and sisters as well. In ancient Greece, the Spartans would hurl misshapen children from the heights of Mount Taygetus...

“Besides all the dyes, perfumes, and makeup items she could buy here, she had misguidedly thought she would stand out in her profession. But the West, the Free World, with its laws of supply and demand, had many more and much younger prostitutes than she had expected. Thanks to Argentina's contribution to Western democracy, she'd been allowed entry to the land of promises and opportunities that my country still was in those days, via the shadow of a dream. Now, though, just to practise her profession and make a living, she had to travel continually all over the country, especially in the South, where she had gotten as far as Tierra del Fuego, the last place El Dorado had ever been imagined. Luckily, she had also learned a few dance steps in her youth, which stood her well down in the miserable nightclubs and bars of Patagonia, where she could shake a little this and a little that and earn enough pesos to keep from opening her legs all the time. She didn't know what fate had in store for her. Soon she wouldn't even be able to work in the whorehouses that serviced army bases. I bought her a drink and, before leaving, found out everything I could from her about the South. It was four in the morning when I got back to the hospital. I heard someone moaning as I walked down the corridor. Ana was sleeping. I lay down on one of the beds fully clothed and fell asleep immediately.” (*A Summer's Night in Buenos Aires*)

***

A legnehezebb élethelyzetben találjuk Pablo Urbányi szereplőit a *Napnyugta szimptóma* c. könyvében: gyermekük sorsáról kell dönteniük. Az embererőt szinte meghaladó feladat alkalmat nyújt arra, hogy számba vegye és átértékelje mindazokat a kérdéseket, amelyek fontosak, amelyekkel életében szembesül.

Mint írói megoldás, ötletes a kartotékozás, mert így minden lapra rávetíthet egy-egy, létét meghatározó kulcskérdést. Megjelennek a gyökerek, a szülőktől örökölt családi körülmények, a mindenkori, hazát és szívet változtató, Eldorádó nyomába eredő emigránsok, akiknek egyik része „a diadalmas

civilizáció zászlaját lengetve valamiféle kultúrával *igyekezett feltölteni az indiánok kiirtása hagyta úrt...*”, a másik „nem viselt erkölcsi kényszerzubbonyt a banditák között, adott-vett, és széltében-hosszában” fosztogatva építgette a maga szerencsáját. Az író felismeri mindkét csoportban azt a kis tartalékot, amit „*valami emberi*” vonásként könyvel el. Nem ítél, nem mond véleményt, keserű humora, olykor fanyar rezignációja sejlik elő megnyilatkozásaiból...

A torz gyermek, Meninjitó megváltoztatja az amúgy sem barátságos világot az orvostanhallgató Ana és szőnyegárus férje körül. A szülői örömök helyett büntudatot éreznek, szégyen marcangolja őket, de döntésük őszinte és határozott. „*nem akarom őt*”, mondja ki az anya, és az apa „*félelemtől űzve, bűnhődéstől rettegve*” menekülne Istenhez, orvoshoz, de csak annyit ér el, hogy felismeri, „*Mintha összezsugorodna az élet határa, de lehet, hogy én zsugorítom össze a kitalált történeteimmel*”. Környezetétől, családjától megvetve és kiátkozva, pokolra ítéltén ostorozza magát, noha tudja, hogy „*Meninjito halálával a legjobb dolog történt, ami csak történhetett.*” (D. R.)

“Az étterem zsúfolásig tele volt. Mint minden Buenos Aires-i, lökdösődve igyekeztem, hogy elsőnek érjek a pulthoz. Valami erős ízre volt szükségem: pácolt marhafilét kértem, s mert eszembe jutott, mennyire besegített a vermut, hogy olyan jól kibeszélgessem magam Pépével, fél litert bort is. Rávettem magam egy épp üresen álló asztalra. Egymásra raktam a piszkos tányérokat, s az illető elé toltam, aki összeszedte őket. Birodalmam, egy asztal négyszögnyi területe, megtisztítottam. Nekiláttam az evésnek. Nem is ettem, faltam. A fél liter elfogyott. Cigarettára gyújtottam és a falnak dőltem. Az emberek, az asztalok, a hosszú pult, mintha mind lucokban úsztak volna. Hányingerem volt.

- Bocsánat, szabad lenni? - női hang, erős idegen akcentus. Talán eljött az ideje, hogy valaki szóljon hozzám. Ránéztem; a nyári meleg miatt ujjatlan, kivágott piros blúzt vagy pólót viselt, melle félig kilógott belőle; lötytyedt hús, fehér, sápadt vagy beteges bőr. Jobb lett volna, ha elfedi. Festett szőke haj, túlzottan kifestett ajkak, egy rakás bizsu, ami csörömpölt rajta, miután igenemre leült.

- Itt Argentínában nem szeretik asztal megosztani. Lenni individualisták.

Akkor meg minek kérte, asszonyom vagy

kisasszony - akartam mondani, de felismertem az akcentust, és magyarul kérdeztem:

- Mért, Magyarországon szeretik?

- Sejtettem - felelte ugyanezen a nyelven, s rám meredt.

- Ezzel a bajusszal meg ezzel az arccal olyan, mint egy magyar lovassági őrmester.

- Csak őrmester?

- Na jó, huszárhadnagy, ha ez jobban tetszik.

- Gaucho, asszonyom. Mondjuk, hogy gaucho hadnagy.

A kötelező kérdések után, „mikor jött ki”, „mit csinál itt”, hagytam, hadd beszéljen. Az afféle megkeseredett nők maró gunyorosságával beszélt, akik még önmaguknak sem bocsátanak meg. Megnyugtatóan hatott rám. Olcsó prostituált volt, de az is lehet, hogy drága, aki a múltó idő csodájának jóvoltából robbant le. Az 56-os magyar forradalom alatt „boldogan, a seggecskémet riszálva” - mint mondta - szökött át a határ drótsövényén, s pottyant a szabad világ, az Eldorádó földjére...

A nyugati demokráciának nyújtott argentin hozzájárulásnak hála engedélyezték neki, hogy belépjen az ígéret és lehetőségek földjére, amely egy álom árnyékának köszönhetően még ma is a hazám. Most, hogy hivatását gyakorolja, s megkeresse a mindennapi betevőt, végigutazza a köztársaság egész területét, különös tekintettel a délvidékre, le egészen a Tűzföldre, bár ez a legutolsó hely, amit Eldorádóként álmodott volna meg. Szerencsére fiatal korában megtanult néhány tánclépést, így aztán nem csak abból állt az élete, hogy széttége a lábát. Odalent messze, Patagóniában, nyomorúságos kócerájok és báltermek pódiumain összeszedett pár pezót a tánclépésekkel, meg azzal, hogy megriszálta ezt meg am azt. Nem tudta, hogyan fogja végezni. Hamarosan már a katonai bordélyokba sem lesz elég jó. Meghívtam egy italra. Mielőtt otthagytam volna, sok-sok kérdést tettem fel neki a délvidékről. Hajnali négy óra. Ahogy a folyosón végigmentem, nyöszörgést hallottam. Ana aludt. Le sem vetkőztem, csak leroskadtam az egyik ágyra. Rögtön elaludtam....”

(*Naplemente szimptóma*, 36. kartoték. Dobos Éva ford., NAP Kiadó, Dunaszerdahely, 2005.)

Kati Rékai

WE CANNOT FORGET 1956

I remember our anxiety as we listened to the radio broadcasts, read the newspapers, watched television reports, but mostly waited for news directly from our Hungarian relatives and friends. Fortunately those news soon came! The first telephone call we received was from a surgeon who had worked with my husband at the Saint Rokus Hospital in Budapest.

“Kann ich zu Dir kommen?”, he asked in German. (“May I join you?”)

“Of course”, my husband replied. The federal immigration Minister, Jack Pickersgill was already working on arranging the immigration to Canada of Hungarian refugees who had escaped to Austria and Germany.

A few days later, at 4:00 o'clock in the morning, an exciting telephone call came from my brother, Dr. Michael Elek. He was calling from Toronto's Malton Airport where he had arrived on a flight from Vienna with his wife, Dr. Susan Baan-Elek and their two year-old daughter, Marika. He told us that despite the fact that most of the Hungarian refugee passengers were bound for Toronto and Montreal, they were not allowed to disembark because their flight was scheduled to go to Winnipeg. He advised us not to go out to the airport because they would soon be leaving.

As soon as my brother hung up, my husband called “Information” asked for Minister Pickersgill's home telephone number, which he received with no problem, and placed the call. The Minister himself answered, somewhat confusedly, as it was very early in the morning and said that there was nothing he could do about the airport situation. Hoping to reach

my brother and his family before they departed, as I had not seen them for 8 years, my young daughter still in her pyjamas and I drove out to Malton at break-neck speed.

To my great surprise and incredible pleasure, a crowd of Hungarian-speaking passengers were coming out the doors when we arrived, including my brother and his family. As it turned out, Minister Pickersgill had, in fact, called Malton Airport following his conversation with my husband, and asked the officials to release the passengers.

This was at the time that my husband, Dr. John Rékai C.M. And his brother, Dr. Paul Rékai C.M. had begun the founding of Central Hospital in Toronto, the first multilingual hospital in Canada. Many of the Hungarian doctors who were sponsored by the Rékai brothers to come to Canada worked there after they had completed their two years of medical internships and passed their examinations for licenses to practise in Canada...

A most memorable instance came with the call from “Mihály bácsi” (Mr. Michael), who had worked as a surgical assistant at Saint Rokus Hospital when my husband was a resident surgeon there. “Mihály bácsi” had managed to escape from Hungary with his wife and children and, after mere days of his arrival in Toronto, without missing a beat, he took up those same hospital duties with Dr. John at Central Hospital. My brother and his wife interned in the same Kitchener-Waterloo hospital as my husband had in 1950, following our arrival in Canada.

Canada Post has issued a Commemorative envelope in honour of the 50th Anniversary of the 1956 Hungarian Revolution.

TÖBB ALKALOMMAL VOLT
VENDÉGÜNK KILYÉN ILKA
MAROSVÁSÁRHELYRŐL

A TRANSYLVANIAN HUNGARIAN
ARTIST ILKA KILYÉN

A művésznőt saját vallomásával mutatjuk be, amelyet a fényképekkel együtt honlapjáról vettünk át. "Színésznő vagyok a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulatánál.

Amikor megszülettem, a naptár már november 6-át mutatott, és mégis meleg volt. Szüreteltek az erdélyi Mezőségen. Gyönyörű gyermekkorom volt. Anyám szavaival és szebbnél szebb dalokkal borított be. Apám jó könyveket és szép verseket adott a kezembe.

Szeretek énekelni még házi munka közben is.

A híres neves-nevezetes Bolyai Farkas Líceumban érettségiztem Marosvásárhelyen. Hálával gondolok tanáraimra. Lázongó természetemet elnéző megértéssel fogadták s így abban az időben sok bajom nem akadt a kommunista párt-diktatúra cerberusaival.

A Szentgyörgyi István Színművészeti Akadémián tanáraim Tompa Miklós, Erdős Irma, Éghy Ghyssa, Tarr László, Kovács Levente, Szabó Csaba voltak. Köszönet nekik.

A Temesvári Állami Magyar Színház tagja egy kis kitérővel lettem. Négy csodás évadot töltöttem ott. Sokat játszottam, sokat tanultam, nagyszerű kollégáim voltak.

Marosvásárhelyhez köt az első iskolai nap, a sikeres felvételem emléke, az első siker, az első csók, az első szerelem, itt születtek a gyermekeim és most már halottaim is itt nyugszanak.

NEIL YOUNG SÉTÁNY

Huzella Péter, Rátóti Zoltán, Tóth István Torontóban a Woodstock által híressé lett Neil Young magyarra átirrt dalaival szerepelt 2006 júniusában

"Torontóban játszottuk a *Neil Young Sétány* produkciót, Huzella Péter önálló estet adott a gyerekdalaiból, Rátóti Zoli *A bogyósgyümölcskertész fia* című műsorát adta elő. A három kötött este mellett volt két szabad esténk, voltunk szórakozóhelyeken, a Niagaránál... Fantasztikus élmény volt...

A Torontói Magyar Rádióban rendszeresen játsszák számainkat, de vittünk lemezeket is. Nemcsak a Neil Young Sétányt, hanem egyebeket is, például Huzella Péter gyerekanyagát, Rátóti Zoli két hangoskönyvét..." (www.vasnepe.hu, 2007. július 12.)

Isten éltesse a Magyar Kultúrközpont
lelkes önkénteseit, közöttük Jordán Emóké

A MAGYAR KÖLTÉSNET NAPJA

“Anyám kún volt, apám félig székely...”
(József Attila)

A Magyar Költészet Napjára Zorkóczy Zenóbia erdélyi előadóművész hozta el a Székelyek c. műsorát, ezzel adózva a tragikus sorsú József Attila emlékének.

Zorkóczy Zenóbia

Zorkóczy Zenóbia irodalmi összeállítását Petőfi Sándor A székelyek c. költeményének refrénjére építette, “Csak nem fajult el még a székely vér!/ Minden kis cseppje drágagyöngyöt ér.”

Ezután Kriza Jánostól Benedek Eleken és Sík Sándor A székely pap c. versén át eljutott az újkor, illetőleg a kortárs irodalom nagy képviselőinek a bemutatásáig. Tompa László Lófürösztés c. versében a székely népnek a tragikus nemzeti sorssal szembeforduló dacos elszántsága sűrűsödik jelképpé: “Imre szorítja, Áron pedig, Áron nem hagyja magát.” (A versszereplők a székelyföldi kultúra klasszikus képviselői, a zsögödi Nagy Imre festőművész és a farkaslaki Tamás Áron író.) A művésznő a költők üzeneteivel nemcsak könnyeket csalt a hallgatóság szemébe, hanem jövőbe látásra is biztatott: jöhet özönvíz, dúlhatnak viharok, a magányos fenyő jelképezte székelység gyökereit semmi nem tépheti ki.

**COMMEMORATION OF
ALBERT WASS' 100TH BIRTHDAY****WASS ALBERT-CENTENÁRIUM**

Április 12-én, szombaton kezdődött a Magyar Kultúrközpontban a Wass Albert-emlékrendezvény. Az est első részében Zorkóczy Zenóbia *Dalol a honvágy* c. műsorát hallhattuk, majd Csabai János Wass Albert-díjas színész-rendező bemutatkozása és előadása következett. Csabai elmondta, hogy egy nemzet, ha rombolják, előbb néppé, majd lakossággá, végül fogyasztóvá válik. „Wass Albert szellemisége segít abban, hogy ez a folyamat visszaforduljon, és újra nemzeté váljunk” – mondta.

Csabai János

Wass Albert munkásságának egy-egy kiragadott részletével olyan drámai helyzetet teremtett, amelyet sokáig nem felejt el a néző. Az *Adjátok vissza a hegyeimet* szinte imádságként hatott Csabai tolmácsolásában, a *Hagyatékot* is ezután csak az ő hangján fogjuk hallani. Zenei és szövegbejátszások tették teljessé a műsorát. Különleges ajándéknak tekinthetjük, hogy két ilyen kiváló színész közvetítette számunkra Wass Albert szellemi örökségét.

Wass Albert-emléksorozat betetézése Czegei Wass Huba ny. dandártábornok torontói látogatása volt, aki 2008. május 11-én a Mátyás Pincében tartott előadást édesapjáról. A “Papiként” emlegetett Wass Albertet emberi nagyságában ismerhettük meg, aki fiainak nemcsak feltétlen szeretetet nyújtott, hanem mindig az igaz és a helyes irányba is tudta terelni életüket.

THE HISTORY OF THE WASS DE CZEGE - ORIGINS OF THE AUTHOR WASS ALBERT

The Wass family (also known as czegei Wass or cegei Wass) is one of the oldest Hungarian noble families in Transylvania (today part of Romania), their lineage can be traced without interruption from the beginning of the 14th century. The origins of the family Wass de Cege/Czege (Hungarian name; Romanian: Taga) are unknown, however it is very likely that they came to Transylvania from Western Hungary. According to a diploma of doubtful authenticity the first two ancestors known by name under king Béla III of Hungary (1172–1176) took part in the king's campaign led against the Byzantine Empire. As a reward for that the two of them were donated nine villages in the County Doboka (Romanian: Dabâca). The exact lineage of the family can be traced continuously only beginning with the XIVth century. By that time Miklós Wass Sr castellan of Csicsó (Ciceu), was familiaris of the Transylvanian voivode Ladislaus Kán who rose up against king Charles I of Hungary (1310–1342), but afterwards, the family members succeeding him excelled in their loyalty to the king. Throughout several decades in the XIVth century Transylvania was ruled by voievodes from the Lackfi family (House of Lackovic), who besides of this, held many other important offices in the government. Being their familiars the Wass came into offices as castellan at Hőltövény, Csicsó (Ciceu), Küküllővár (Cetatea de Balta), Kohalom (Rupea), Cserög (Cerevic) castles, comes (Doboka, Kolozs) or vicecomes (Ugocsa). They took part in Louis the Great's (1342–1382) campaigns led against Croatia, Bosnia, Bulgaria, Italy and Walachia. For their services the king donated them smaller estates, in 1363 they acquired *ius gladii* (which meant absolute power in trialing their serfs) and right to hold weekly fairs in Cege. From the end of the XIVth century they ceased getting other offices or other estates, and relapsed into the world of the well-off country nobility. Only after the fall of the Medieval Hungary (1541) did they get political roles within the Transylvanian Principality. In the middle ages the Wass had their main estates in Cege (Taga), Szentegyed (Sântejude), Szentgothárd (Sucutard), Mohaly, Szentiván (Sântioana), Pulyon (Puini) and Boncnyíres, which were neighbouring villages in county Doboka and remained the property of the family.

Cege, Castle of the Wass Family

Beginning with the first decades of the XIVth century they had smaller estates in Western Hungary, as well in counties Vas, Veszprém and Győr, however these were alienated to other families. György Wass, was the first member of the family playing a political role in the life of the forming Transylvanian Principate. He was donated several estates in the Mezőség, such as Záh (Torda county) or Velkér (Kolozs county). Under the princes rising from the Báthori (Báthory) family, György Wass became in the last quarter of the 16th century comes of Kolozs county, captain of Szamosújvár, and councillor of the prince. He did not agree with prince Sigismund Báthory (1588–1602), who breaking with the Ottoman-friendly policy preferred the Habsburgs, therefore he was imprisoned, where – in order to avoid execution – in 1594 he committed suicide. In spite of that, his sons went on taking part in the political life of Transylvania. One of them, János (†1635) having been brought up by the Jesuits, became a convinced Catholic in such times when the Catholic Church was barely tolerated in the Principate. Except for him all the Wass descendents were Calvinists until the mid 19th century, and many of them studied in the famous colleges of Nagyenyed and Kolozsvár. György Wass (1658 or 1659–1705) played role in the political events of the late 17th and early 18th centuries when the so far independent Transylvanian Principate was put under Habsburg control. During that process he went to Vienna for several times in order to negotiate with the Habsburg government. Not much later he joined the uprising against the Habsburgs led by Ferenc Rákóczi (1704–1711). Both himself and his son László (1696–1738) kept a diary, which are now important sources referring to the Transylvanian political and social history of that time. Dániel Wass (1674–1741), just like his

above mentioned relative, left the Habsburgs' side in order to join Rákóczi. Dániel's sons, Miklós, György and Ádám were donated a title by empress Maria Theresa of Austria, queen of Hungary (1740–1780). In the first part of the 19th century the Wass got settled definitively on the Transylvanian estates.

Brig. General Huba Wass de Czege speaks about his father Albert Wass de Czege at the Mátyás Pince on May 11, 2008

One of the representative members of the family in that century was Samu Wass (1814–1879), who after fighting in the Hungarian Revolution of 1848 went into exile. He spent considerable time in California, where together with another Hungarian exile he opened a gold-mine, obtained the authorization of the government and had dollars minted. Only in 1858 was he allowed to return home. Some of the Wass were members of the Hungarian Parliament in the 19th century, or held positions in government offices. Three branches of the family lived to enter the 20th century. Two branches had been living at Cege, and both of them died out on male line before the World War II. Each of the two had a castle there, although only the smaller one survived. The third one had its residence at Szentgothárd. The writer Albert Wass (1908–1998) belonged to this branch. In 1945 he flew to Germany then settled down in the United States, nevertheless he was sentenced to death by the Romanian People's Tribunals (an exceptional court called Peoples Court) in his absence in 1946. The castle of Szentgothárd had been destroyed after the war. Somewhat before 1920 Béla Wass (1853–1936) deposited the family archives in the collection of the

Wass estate in Transylvania

Erdélyi Múzeum-Egyesület (Transylvanian Museum Society). Ottilia Wass (1829–1917) gave his house in Kolozsvár to the Society; both donations have been confiscated by the state. After World War II the family was forced to emigrate, first having been deprived of all their possessions. Since then the male line has been living in the United States and in Germany, the female line lives in Austria.

HAPPY MOTHER'S DAY!

BOLDOG ANYÁK NAPJÁT!

2008. május 11-én az édesanyákat
felejthetetlen gálakoncerttel köszöntöttük.

Miksch Adrienn budapesti operaénekes és Szokolay Gergely torontói zongoraművész a legszebb opera- és operett-részletekkel szórakoztatta a közönséget.

GÁLABÁL -2007- PRESIDENT'S GALA

„A csúcs a cél”, hirdette meg a 2007-es gálabál jelszavát Vaski Gábor elnök, ami azt jelenti, hogy az est bevételének teljes összegét a Ház tetőzetének a javítására irányították.

Koszó Mihály tökéletes házigazdának bizonyult. Elegánsan irányította az eseményeket és mutatta be a vendégeket, támogatókat.

A rendezvény főszponzora Dr. Beer Sándor, a Magyar Köztársaság torontói főkonzulja volt.

MÁTYÁS PINCEI ESTÉK

Lelkesen nyitotta meg Maros Zoltán, a Magyar Kultúrközpont közkapcsolatokért felelős igazgatója az idén újraindult Mátyás Pincei Esték első összejövetelét. Elmondta terveit, amelyek változatos témákat fognak át. Hangsúlyota, hogy szeretne aktív magyar fórummá terebélyesedni, olyan embereknek is alkalmat biztosítani a véleménynyilvánításra, kérdéseik megválaszolására, akik esetleg nem vagy ritkán tudnak számítógépen, világhálón tájékozódni az őket érdeklő kérdésekben.

A 2008. január 24-i összejövetel meghívott vendége Dr. Beer Sándor torontói főkonzul volt, aki rövid szóbeli önéletrajz után beszélt a konzulátusi feladatokról, majd a hallgatók kérdéseire válaszolt.

Fias Attila

Attila has produced, composed, arranged, and performed for Universal/MCA, Sony/BMG, Somerset Entertainment, Fisher Price, and independent labels, on over 80 internationally distributed CDs. With over two million units sold worldwide, including a platinum and three gold-selling albums in Canada, they cover a diverse range of styles including jazz, world music, rock, country, gospel, big band swing, new age, classical, latin, bossa nova, R&B, children's music, Indian fusion, small ensemble (brass quintet, string ensembles etc) and pop. He has also been involved in recording film music for North America and India, and has worked with acclaimed producer Rodney Jerkins for Universal Pictures.

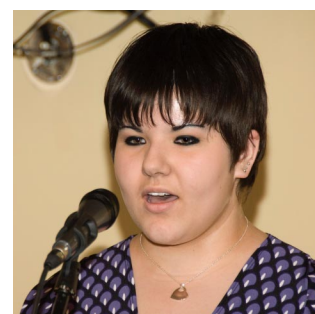
2008. április 16-án a **Mátyás Pincei Esték** keretében a **Kalejdoszkóp** c. kétnyelvű kulturális folyóirat zenés-irodalmi rendezvénye következett. Miután az est házigazdája, Maros Zoltán köszöntötte a szokatlanul nagyszámú hallgatóságot, Dancs Rózsa főszerkesztő-műsorvezető bemutatta a művészeket: Balatoni Sárrika fiatal torontói énekest, aki gyönyörű hangjával elbűvölte a hallgatóságot, Csabai János piliscsévi színész-rendezőt, akinek saját írásai, politikai paródiái telitalálatként hatottak, Farkas András korondi születésű, torontói népdalénekest, aki előbb zongorán Zorkóczy Zenóbia sanzonjait, kupléit kísérte, majd tréfás dalokat és a közönség kedvenc nótáiból énekelt egy csokorralalót.

Fias Attila torontói zongoraművész saját szerzeményeit, dzsesszesített magyar dalokat adott elő csodálatos virtuózitással. Zorkóczy Zenóbia nagy derűltség közepette szavalt el székely nyelvjárásban Sánta Attila versét és olvasta fel az *Apám lakodalma* c. tréfásmesét.

A két órás vidám műsor után a zsúfolásig megtelt Mátyás Pincét csak azután volt hajlandó elhagyni a közönség, miután ígéretet kaptak a lap főszerkesztőjétől, hogy ezután többször megszervezi a Kalejdoszkóp-találkozót a lap olvasóival.

Csabai János

Balatoni Sárrika

Farkas András

Zorkóczy Zenóbia

Kalejdoszkóp's cultural evening on April 16, 2008 was a successful event.

BÁCSKA-BÁNÁTI BÁL

“Duna-parti éjszakák,/ Zombori rózsafák,
Ne sárgulj,/ Maradj zöld, fűzfaág!” -
Mártonffy Miklós

A Bácska Bánáti Kör minden évben megtartja hagyományos évi bálját, amely egyben anyáknapi ünnepség is. Többnyire zsúfolásig megtelt, izléseken feldíszített teremben mindig öröm látni, hogy az asztalok körül nemcsak a közép- és aranykorú délvidéki magyarok foglalnak helyet, hanem nagyon sok fiatal is. Ilyenkor érezzük igazán, hogy mennyire a közös anyanyelv tartja össze az itt élőket, mennyire nem számítanak a történelem által ránk kényszerített határvonalak.

A délvidékiek immár félhivatalos indulójuknak tekintik Mártonffy Miklós *Piros vér, fehér hó, zöld levél* c. dalát, amelyet az est folyamán a Hungária többször el szokott játszani. A bácska-bánátiak báljának főszervezői, Mudlic Kató és János, valamint a sok önkéntes a legapróbb részletekre is odafigyeltek, gondoskodva arról, hogy a vendégek a jól érezzék magukat. A jól sikerült, hangulatos rendezvényt tombola és miniárverés egészítette ki.

CARNIVAL - FARSANG

Farsangi mulatságba hívtunk mindenkit 2008. március 1-én a torontói Magyar Kultúrközpontba. Az idei bál érdekessége, hogy a műsort egy spanyol flamenco-csoport szolgáltatta, Kanada egyik legnagyobb flamenco sztárja, Carmen Romero és csoportja is szerepelt. Farkas András zenélt, aki több országban járt és szerepelt, mint a valamikori román diktátor, Ceausescu. Pedig aztán ő nagy utazó volt.

A vacsorát Berger Ferenc mesterszakács készítette. Régi európai szokás a farsang vagy karnevál. Merthát kinek ne junta eszébe édesanyja farsangi fánkja ilyenkor, télvíz idején? Kiben ne pezsdülne meg a vér, amikor eszünkbe jut fiatalkorunk maszkabálja? Ilyenkor reggelig roptuk a táncot, huncutkodva megbújtunk egy-egy álarc mögé, ki ezért, ki azért, de mindenki a móka kedvéért, mert a karácsony utáni időszak a húsvétig tartó, 40 napos nagyböjt kezdetéig ennek az ideje volt. Vízkeresztől, azaz január 6-tól hamvazószerdáig. Nemcsak nálunk, magyaroknál, hanem más népeknél is.

A farsang bajor-osztrák jövevényszó, a “vaschang”-ból származik, “faseln” jelentése fecsegni. Ezt a szóformát őrzi a Nyitra megyei köszöntő refrénje: “Agyigó, agyigó, fassang, fassang!”

Első írásos formája 1283-ból maradt fenn bajor-osztrák forrásokban. Magyarországon a középkorra tehető a kialakulása.

Már az ókori Rómában is rendeztek álarcos felvonulásokat, zenés táncmulatságokat, úgynevezett Saturnalia ünnepet, a téltemetés-tavaszcélzás jegyében. A mulatságok egy álló hétig tartottak, a szegényeket megvendégelték, a családtagok ajándékokat adtak egymásnak. Latin nyelvterületen a ‘carneval’ szó a farsang megfelelője, jelentése a hús elhagyása. Bálozott farsangkor Mátyás király, de báloztak a magyarok akkor is, azután is. A nép ugyanúgy, mint a nagyurak. Egy régi könyvből vett részlet segítségével pillantsunk be a hajdani pestbudai báltermekbe:

“Azokról a régi bálokról, farsangokról akarok most egyet-mást elmondani, mikor még csakugyan Gáspár, Menyhárt, Boldizsár, a három napkeleti király, nyitotta fel a tánctermek ajtaját, szólaltatta meg a régen hallgató muzsikáló szerszámokat. Az 1835-iki pesti farsangot az asszonyi egyesület báljával kezdték meg. Tulajdonképpen álarcosbál volt ez – és mint a régi följegyzések megőrizték – néhány igen csinos álarcost lehetett is látni, de azért az előkelő

hölgyek nagyjából bálba öltözékben jelentek meg. A férfiak kék és fekete frakkokban jelentek meg. Mint a jegyzet mondja: »Jelesebb ifjú férfiak közül ott voltak: gróf Esterházy Bálint, gróf Bethlen Farkas, gróf Almássy Mór, gróf Apponyi Gyula és még többen.« Szintén nagyon fényes volt a január 24-én megtartott magános uraságok bálja. Ezt a kis redut-szálában tartották meg és mint egy szemtanú feljegyzi: ott volt Lanner József, ama híres bécsi muzsik, egész hangászkarával...»

A reformkor Pestjén már az sem számított meglepőnek, ha az előkelő vendégek egy-egy magyarul nyomott táncrendet kaptak kézhez. A meghívókon olykor érdekes nevek is szerepelnek a szervezők között:

„Egy igen fényes Nobelbált rendeztek a huszas években Széchenyi István, Batthyány Lajos, Andrásy Károly, Károlyi István és még több akkori gavallér és csak a napokban akadt a kezembe egy egyszerű, aranysegélyű meghívó, amely erre a bálra szól. Egy akkor országos híru szépség, egy előkelő gentry leány nevére volt kiállítva és a rendező bizottság neve alá, írónnal oda volt jegyezve: Ajánlja Széchenyi Stefi”.
(Vay Sarolta grófnő könyvéből)

PLUMBING

SOKÉVES GYAKORLATTAL ÚJ MUNKÁT
ÉS RENOVÁLÁST VÁLLALUNK
BIZALMÁT JÓ ÉS OLCSÓ MUNKÁNKAL
VISZONOZZUK

HÍVJA PRUNYI ISTVÁNT!

(519) 942-0184

PAGE No: (416) 818-7982

COLUMBUS TRAVEL

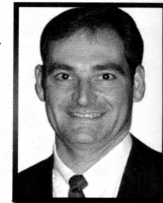
BÁRHOVÁ - BÁRMIKOR - BÁRMELYIK repülővel
MINDEN ár mindig a LEGOLCSÓBBI!

311 Sheppard Ave. East
Willowdale, Ont. M2N 3B3
Telefon: 416-224-5800
Fax: 416-224-5459
Toll free: 1-866-853-9304

1262 Hurontario Street,
Mississauga, Ont. L5G 3H3
Telefon: 905-271-1271
Fax: 905-271-7255
Toll free: 1-800-390-5292

„A PÉNZ NEM MINDEN, DE JÓ HA VAN”

Tapasztalatom szerint, a gazdaságilag független emberek kevesebbet aggódnak a piac és az élet ingadozásai miatt. Átfogó pénzügyi tanácsadással segítük Önnek lelki nyugalma és vagyoni biztonsága megvalósításában.

Gábor László Vaski, CFP, B.Mus.

Senior Financial Consultant
390 Brant Street Suite 600,
Burlington, ON L7R 4J4

SOLUTIONS BUILT AROUND YOU

Investors Group Financial Services Inc.

Tel: 905-333-3335, or 1-888-467-8844 (toll free)

Fax: 905-333-3559

e-mail: gabor.vaski@investorsgroup.com

www.investorsgroup.com

- ▶ BEFEKTETÉSI TANÁCSADÁS
- ▶ NYUGDÍJBEBEKTETÉS
- ▶ ADÓTANÁCSADÁS
- ▶ JELZÁLOGKÖLCSÖN
- ▶ BIZTOSÍTÁS*
- ▶ KÉSZPÉNZ KEZELÉS
- ▶ HAGYATÉK,
- ▶ VÉGRENDELET TANÁCSOK
- ▶ BRÓKER SZOLGÁLTATÁSOK

TM Trademarks owned by Investors Group Inc. and licensed to affiliated corporations
* Insurance products and services distributed through I.G. Insurance Services Inc.
Insurance License sponsored by The Great-West Assurance Company
** Brokerage services offered through Investors Group Securities Inc.

OLVASSA FOLYÓIRATUNKAT!
MAGYARUL ÉS ANGOLUL MEGTALÁLJA ITT,
AMIT A MAGYAR SZELLEM ALKOTOTT.

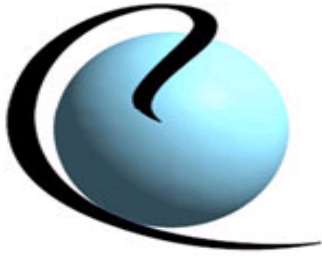
the coffee mill

MAGYAR ÉS EURÓPAI ÉTELEK
A legfinomabb bécsi szelet és gulyásleves
Borjúpaprikás galuskával
Nagy saláta- és szendvicsválaszték
Likőrengedéllyel rendelkezünk

45. éve állunk vendégeink rendelkezésére!
Minden nap nyitva d. e. 10-től este 11-ig
Pénteken és szombaton este 12-ig
99 Yorkville Ave., Toronto, Ontario
416-920-2108

Élőzene péntek, szombat és vasárnap este

Gyors barátságos szolgáltatás kedvező áron!

CORVINA
Printing & Design

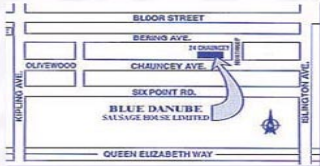
Fekete-fehér/Színes Nyomtatás
Fekete-fehér/Színes Fénymásolás
Szkennelés, Fax szolgáltatás
Web és Grafikus Tervezés
Számítógép javítás, telepítés
Névjegykártyák, Borítékok,
Szórólapok, Naptárak, Könyvek
Meghívók, jegyek, katalógusok

830 St. Clair Ave. West, Toronto, ON.
Tel: 416-658-3434, Fax: 416-658-6613
e-mail: info@corvina.ca, www.corvina.ca

BLUE DANUBE
SAUSAGE HOUSE LIMITED

Igazi magyaros jóízű friss hentesárúk
Finom házi sütemények
Magyar árúk bőséges választéka
Szeretettel várja Önöket a Balega család

24 Chauncey Ave.,
Etobicoke, ON M8Z 2Z4
Tel: (416) 234-9911
Fax: (416) 234-9122
bluedanubesausagehouse.com

SZENT GYÖRGY

BARANTA KLUB

<http://szentgyorgybaranta.extra.hu>

Magda Mihály
Artist

22 Martin Crescent,
Toronto, ON, M4S 2V4
Tel.: 416-484-8773
Fax: 416-484-8748

E-mail:

Magda@Mihaly.com
www.MagdaMihaly.com

GOLD & WOOD
PARIS

delta OPTICAL

A uniquely irresistible optical shoppe, which will facilitate the latest in fashionable eyewear and also provide impeccable functionality with maximal comfort. Collections like: Theo, Zenka, Face & Face, Alain Mikli, Starck, Lindberg, Gold & Wood, ic! Berlin and more

SQUARE ONE MALL - 100 City Centre Drive, Mississauga, ON, L5B 2C9; Tel.: 905-896-4030; Fax: 905-896-4031

FAIRVIEW MALL - 1800 Sheppard Ave. East, Toronto, ON, M2J 5A7; Tel.: 416-491-1115; Fax: 416-491-1146

HILLCREST MALL - 9350 Yonge Str., Richmond Hill, ON, L4C 5G2; Tel.: 905-883-1144; Fax: 905-883-1148

Magyar szívrrel, kanadai fogorvosi tudással...

DR. DENCS KATALIN FOGORVOS
DENTAL SURGEON, TORONTO

TEL: 416-222-7979

- ➔ Fehér porcelán koronák, hidak, fogfehérítés
- ➔ Fogszabályozás felnőtteknek, gyerekeknek
- ➔ Tömések, gyökérkezelések, szájszészet
- ➔ Kanadai megelőző rendszeres fogtisztítások
- ➔ Visszatérő fejfájások, nyaki fájdalmak és alvási zavarok kezelése, amelyek fogászati eredetűek

- 280. Sheppard Ave. East #213
- Yonge St. és a Bayview Ave. között félúton
- Ingyenes felszíni és földalatti parkolóhelyek

